

І. В. Козлик

**Історія
моєї кафедри**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА

ІНСТИТУТ ФІЛОЛОГІЇ

І. В. Козлик

**ІСТОРІЯ
МОЄЇ КАФЕДРИ
(1940 – 2010)**

Івано-Франківськ
ВИДАВЕЦЬ І. Я. ТРЕТЯК
2010

ББК 74.03+74.58+72.3+83.3(4УКР-4ІВА)

К 59

УДК 378:929

*Друкується за ухвалою Вченої ради Інституту філології
Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника
(протокол № 7 від 29 квітня 2010 року)*

Рецензенти:

доктор історичних наук, професор кафедри історії слов'ян Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника **П. С. Федорчак**;

доктор філологічних наук, професор кафедри, завідувач кафедри української літератури Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника **С. І. Хороб**.

Козлик І. В.

К 59 Історія моєї кафедри: історичний нарис (1940–2010) / Ігор Володимирович Козлик. — Івано-Франківськ : Видавець І. Я. Третяк, 2010. — 72 с.: іл.

ISBN 978-966-1521-60-5

Видання є першим систематизованим нарисом історії кафедри світової літератури Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (Івано-Франківськ, Україна).

Для широкого загалу читачів.

Исследование И. В. Козлика «История моей кафедры (1940–2010)» представляет собой первый систематизированный очерк истории кафедры мировой литературы Прикарпатского национального университета имени Василя Стефаника (Ивано-Франковск, Украина).

Для широкого круга читателей.

The book “The History of My Department (1940–2010)” by I. V. Kozlyk presents the first systematized outline of the history of the Foreign Literature Department of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University (Ivano-Frankivsk, Ukraine).

.....For broad readership.

УДК 378:929

ББК 74.03+74.58+72.3+83.3(4УКР-4ІВА)

ISBN 978-966-1521-60-5

© I. В. Козлик, 2010

ЗМІСТ

Від автора	4
Перелік скорочень та позначень	8
Вступ	9
На початках	11
У часи педагогічного інституту	14
За університетської доби	30

Додаток

Історія кафедри світової літератури у фотодокументах	46

СОДЕРЖАНИЕ

От автора	4
Список сокращений и обозначений	8
Введение	9
В начале	11
Во времена педагогического института	14
В университетскую эпоху	30

Приложение

История кафедры мировой литературы в фотодокументах	46

CONTENTS

From the author	4
List of abbreviations and signs	8
Preface	9
At the outset	11
At the time of Teacher Training Institute	14
University epoch	30

Appendix

The history of the World Literature Department in photo documents	46

ВІД АВТОРА

Для того щоб назвати кафедру *своєю*, не потрібно бути завідувачем. Цілком достатньо того, щоб кафедра відіграла особливу роль у формуванні особистості і загалом у житті конкретної людини. Саме таке значення має для мене кафедра світової літератури Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, на якій я маю честь працювати вже 20 років.

Роботу над створенням першого нарисю історії кафедри я пережив як важливу подію власного життя і водночас як своєрідну «детективну» пригоду з незмінно присутніми в ній таємницями, пошуками фактів, документів, архівних матеріалів, фотосвідчень і — головне — людей, живих свідків минулого, які ці матеріали мали і могли багато розповісти, пояснити, що насправді відбувалося в минулому і не було адекватного відображено в документах. Як наслідок, за сухими словами особових справ та інших документів переді мною постали живі люди зі своїми індивідуальними неповторними долями, тісно вплетеними в свій історичний час.

Зокрема, з'ясувалося, що життєві шляхи членів кафедри на широкому буттєвому просторі мають точки перетину. Так, М. О. Войтко працював у Баку в Інституті імені М. Ф. Ахундова, який пізніше закінчив Ю. І. Султанов, а також в Дагестанському педагогічному інституті ім. С. Стальського (Махачкала), який потім закінчила Г. І. Суржук. У Кокандському педагогічному інституті, що в Узбекистані, в різні часи працювали В. І. Курильов та Ю. О. Колесник. Київський університет ім. Т. Шевченка у різний спосіб поєднав долі Ю. О. Івакіна, І. М. Зуя, С. І. Ковальчука, О. Т. Лисенка, Г. П. Мазецького, В. Г. Матвіїшина; Київський педагогічний інститут — життєві стежки С. І. Ковальчука, І. П. Бородіна, Л. О. Смаглюк; Львівський університет ім. І. Франка — Г. П. Мазецького, Л. Б. Волошину та В. Г. Матвіїшина; Ленінградський університет — М. В. Теплінського, Л. Т. Романову та Ю. П. Іванова; Чернівецький університет — М. С. Конотоп, Ю. О. Колесника та І. В. Девдюк. В Інституті російської літератури (Пушкінський дім) АН СРСР (м. Ленінград; тепер належить Російській Академії наук, м. Санкт-Петербург) захищалися І. М. Куриленко та М. В. Теплінський, а в Інституті літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР (Київ, тепер належить Національній Академії наук України) — С. І. Коршунова, Л. О. Смаглюк, О. М. Цівкач, І. В. Козлик, І. В. Девдюк та Н. Я. Яцків. І так далі...

У ретроспекції звертали на себе увагу не тільки факти чужих біографій (на кшталт того, що, наприклад, О. І. Маркова була ученицею І. П. Лупанової, з якою довгі десятиліття дружив і листувався М. В. Теплінський). У пам'яті в новому емоційному ракурсі спливали факти власної біографії, зокрема, те, що Ю. І. Султанов і О. М. Цівкач (дівоче прізвище Обухова) були однокласниками, у 9–11 класах

училися в Коломийській СШ № 9 і що саме Ольга Михайлівна власним вольовим рішенням, записавши мене-студента (без мого відома) на педагогічну практику саме в цю школу, спровокувала мою зустріч і знайомство з Ю. І. Султановим, яка вилилася в нашу двадцятирічну дружбу.

Згадалося і таке: я потрапив на російське відділення філологічного факультету Івано-Франківського педагогічного інституту ім. В. С. Стефаника завдяки своїм шкільним учителям словесникам-русистам **Тамарі Данилівні Нісонській** та **Леоніду Івановичу Дубініну** (за його наполегливою порадою я власне й відніс документи в інститутську приймальню комісію), які через вивчення російської літератури виховали в мене глибокий інтерес до словесного мистецтва. При цьому з'ясувалося, що кожен з цих людей теж мав свій зв'язок з цим прикарпатським навчальним закладом: Тамара Данилівна була дружиною доцента кафедри української літератури П. Г. Нісонського, а Леонід Іванович закінчив Станіславський учительський інститут, де 1947 року був ще й Сталінським стипендіатом.

Звісно, такий матеріал значно перевершує жанрові можливості науково-історичного чи документально-інформаційного видання, передбачаючи радше художню оповідь, яка поєднувала б у собі епічну масштабність і романну індивідуалізацію. Та це вимагає вже не дослідника, а митця.

Тому виникла ця невеличка книжечка — перший спеціальний систематизований нарис історії кафедри світової літератури Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, написаний на основі доступних на сьогоднішній день архівних матеріалів.

Структурно робота поєднує у собі елементи власне нарисю (загальні історичні відомості і характеристики еволюційних векторів чи тенденцій) з інформаційно-довідковими (на зразок персоналій в енциклопедіях) статтями. Але на відміну від словникових видань, де статті розташовуються за алфавітом, порядок персоналій у цій брошурі зумовлений часом приходу конкретної особи на кафедру, що дозволяє дотримуватися вимог певного етичного рангу, що має під собою історико-хронологічні підстави. При цьому враховані як загальна періодизація історії Прикарпатського університету, так і внутрішня періодизація історії кафедри світової літератури, динаміка якої позначена іменами тих, хто очолював кафедру в різні часи. З огляду на це персональні статті про тих, хто працював на кафедрі тривалий час, розміщені в той період, який був останнім або залишається поточним у їх діяльності на кафедрі.

На жаль, далеко не всю інформацію, яку хотілося б репрезентувати у цьому виданні, мені вдалося віднайти в архівних документах. Не обійшлося, мабуть, і без якихось неточностей і помилок. Тому в цій справі залишається достатньо роботи тим, хто колись її продовжить. Сподіваюся, що їм пощастить значно більше, ніж мені.

Висловлюю щирю подяку усім, хто у той чи інший спосіб сприяв написанню і виданню цієї праці, в тому числі:

— колегам з Прикарпатського національного університету: завідувачу кафедри світової літератури доктору філологічних наук, професору Володимирі Григоровичу Матвійшину, який зобов'язав мене написати історію кафедри, а також колегам по кафедрі світової літератури та по Інституту філології за консультації і допомоги під час роботи над цією історією; завідувачці

архіву **Марії Михайлівні Костів**, доктору історичних наук, професору **Петру Степановичу Федорчаку**, моєму колишньому викладачеві й академнаставнику **Неллі Петрівні Сурній**, завідувачу кафедри слов'янських мов кандидату філологічних наук, доценту **Миколі Петровичу Лесюку**, провідному фахівцеві відділу кадрів **Тамарі Василівні Вільшук**, заступнику директора Наукової бібліотеки **Світлані Валеріївні Олейник**, завідувачу науково-методичного відділу Наукової бібліотеки **Інні Михайлівні Арабчук**, директорів Музею освіти Прикарпаття **Юрію Михайловичу Угорчаку** за допомогу в пошуку та роботі з архівними матеріалами і надання необхідної консультативної інформації; директору Центру інформаційних технологій, доктору технічних наук **Павлові Івановичу Федоруку**, інженерам-програмістам Центру інформаційних технологій **Марії Степанівні Дутчак**, **Романові Євгеновичу Грушевському**, **Роману Орестовичу Романчукевичу**, методистові Центру дистанційного навчання та контролю за знаннями **Оксані В'ячеславівні Удуд** за технічну допомогу в допліграфічній роботі з ілюстративними матеріалами;

— відомому хірургу-урологу Прикарпаття, працівнику Івано-Франківської обласної лікарні **Марті Василівні Сенютович**, дійсному члену Нью-Йоркської академії наук, кандидату медичних наук, доценту Івано-Франківського національного медичного університету **Василію Євтихійовичу Ткачу**, завідувачу навчально-методичного кабінету Івано-Франківського інституту менеджменту ТНЕУ **Наталії Віталіївні Тарасенко**, доктору філологічних наук, провідному науковому співробітнику-консультанту Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАНУ **Наталії Ростиславівні Мазені** та завідувачу науково-технічного архіву цієї академічної установи **Наталії Леонодіівні Морганько** (Київ), дочці І. М. Зуя – провідному науковому співробітнику, хранителю колекції декоративного розпису, ікон та писанок Музею українського народного декоративного мистецтва **Олені Іванівні Шестаковій** (Київ), синові В. Т. Воробйова – колишньому проректорові Івано-Франківського училища міліції, полковнику міліції у відставці **Сергію Васильовичу Воробйову**, дочці Л. С. Кочубеєвої – **Людмилі Миколаївні Загайкевич** та дочці Г. П. Мазецького **Вікторії Григорівні Таланканич** (обидві – Івано-Франківськ), синові Ю. О. Івакіна – доктору історичних наук, професорові, члену-кореспонденту НАНУ, двічі лауреату Державної премії України в галузі науки і техніки, заступнику директора Інституту археології НАНУ **Глібу Юрійовичу Івакіну** (Київ), дружині М. О. Рудякова – доктору філологічних наук, професорові Таврійського гуманітарно-екологічного інституту **Жанні Павлівні Соколовській** (Сімферополь) та його синові – доктору філологічних наук, професору Київського національного університету імені Тараса Шевченка **Павлу Миколайовичу Рудякову**, випускникам Станіславського державного учительського та Станіславського / Івано-Франківського педагогічного інституту кінця 1940-х–1950-х років **Лідії Владиславівні Більчук**, **Любові Мар'янівні Костинюк**, **Ірині Петрівні Мамоновій**, **Дануті Василівні Пилянській**, **Ользі Іванівні Ступарик** (всі – Івано-Франківськ), **Василеві Степановичу Мельнику**, а також синові Г. М. Боніковської – **Володиміру Володимировичу Боніковському** (обидва – Тлумач Івано-Франківської обл.) – за допомогу в пошуку джерел інформації, надання необхідних відомостей і фотоматеріалів;

— директору Івано-Франківської універсальної наукової бібліотеки імені Івана Франка **Людмилі Василівні Бабій** за допомогу у користуванні фондами бібліотеки;

— начальнику управління освіти і науки виконавчого комітету Івано-Франківської міської ради **Михайлові Йосиповичу Вересу** та головному спеціалісту цього ж управління **Любомиру Романовичу Тацаковичу** за сприяння у доступі до архівних матеріалів;

— програмісту-дизайнеру **Ігорю Сергійовичу Петрову**, студентові Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу **Олександрю Михайловичу Олексюку** за допомогу у підготовці ілюстративних матеріалів до друку;

— івано-франківському видавцеві **Ігорю Ярославовичу Третяку** за постійну допомогу й оперативне видання книжки.

3 повагою

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА ПОЗНАЧЕНЬ

АН	—	Академія наук
АПНУ	—	Академія Педагогічних наук України
АРСР	—	Автономна Радянська Соціалістична Республіка
ВАК	—	Вища атестаційна комісія при Раді Міністрів Радянського Союзу
в. о.	—	виконуючий обов'язки
ВШ	—	восьмирічна школа
див.	—	дивіться
ЗОШ	—	загальноосвітня школа
ім.	—	імені
ін-т	—	інститут
ІФДП	—	Івано-Франківський державний педагогічний інститут
ІФДП	—	Івано-Франківський державний педагогічний інститут
ім. В. С. Стефаника	—	ім. В. С. Стефаника
м.	—	місто
НАНУ	—	Національна Академія наук України
обл.	—	область
ПНУ	—	Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
ім. В. Стефаника	—	Прикарпатський університет
ПУ	—	районний комітет Комуністичної партії України
РК КПУ	—	район
р-н	—	роки
рр.	—	Станіславський державний педагогічний інститут
СДП	—	Станіславський державний учительський інститут
СДУ	—	Союз Радянських Соціалістичних Республік
СРСР	—	століття
ст.	—	середня школа
СШ	—	Товариство
Т-во	—	Українська Літературна Енциклопедія
УЛЕ	—	університет
ун-т	—	Українська Радянська Соціалістична Республіка
УРСР	—	Центральний комітет Комуністичної партії Радянського Союзу
ЦК КПРС	—	

Знаком «*» позначені імена осіб, про долю яких, після їх роботи в Станіславському учительському / педагогічному інституті, не вдалося знайти відомостей.

Жирним курсивом в загальних переліках викладачів та лаборантів, що працювали на кафедрі у різні періоди її існування, виділені імена тих осіб, про яких немає персональної статті.

Історія кафедри світової літератури Інституту філології Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника як ровесниці цього вищого навчального закладу пов'язана із загальними еволюційними етапами його становлення, тобто з періодом Станіславського державного учительського інституту (1940–1950), добою Івано-Франківського державного педагогічного інституту (серпень 1950, у січні 1971 присвоєно ім'я В. С. Стефаника – 1992) та епохою Прикарпатського університету (1992, з 2004 — Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника).

Проте історія кафедри має і більш локальний формат, наближений до життєвого розмаїття та індивідуальних людських доль. У такому форматі внутрішня періодизація історії кафедри постає як послідовна зміна хронологічних етапів, означених іменами конкретних людей, а саме:

- 1) часи І. М. Зуя та С. І. Яржемського (1940–1950);
- 2) період О. Т. Лисенка, С. І. Ковальчука, О. Ф. Третенка та М. О. Войтка (1950–1970);
- 3) доба М. В. Теплінського (1970–1992);
- 4) поточна епоха В. Г. Матвішина (з 1992).

Протягом 70-річного існування кафедри її створювали і формували різні за своєю індивідуальністю, світоглядом та фаховим рівнем люди, серед яких були партійні і безпартійні, представники різних націй (українці, білоруси, росіяни, євреї, азербайджанці) та суспільних верств, учасники Другої світової війни, представники воєнного і повоєнного поколінь.

Загальний вектор розвитку кафедри може бути схарактеризований як невинний прогрес у напрямі якісних змін та органічного поєднання навчально-педагогічної та науково-дослідної сфер. На такому еволюційному піднесенні кафедра знаходиться і сьогодні, коли при ній діє аспірантура (очна та заочна форми навчання) зі спеціальностей «Порівняльне літературознавство» та «Теорія літератури».

Навчально-методична робота членів кафедри зосереджена на викладанні таких навчальних дисциплін як «Вступ до літературознавства», систематичний курс «Теорія літератури», «Світова література» (західноєвропейські літератури від найдавніших часів і до сьогодення), «Усна народна творчість (російська)»,

«Російська література» (від давньої до новітньої), «Польська література» (від найдавнішої до сьогодення), «Література Сходу» (давній і класичний періоди), зарубіжна дитяча література, методика викладання світової літератури, а також спецкурси і спецсемінари з актуальних проблем сучасного літературознавства.

При цьому викладачі кафедри забезпечують навчальний процес не тільки в Інституті філології, а й у таких структурних підрозділах ПНУ ім. В. Стефаника як Інститут мистецтв, Педагогічний інститут, Факультет іноземних мов, Філософський факультет, Коломийський інститут, де читають курси з літературознавчих дисциплін.

Кафедра світової літератури є випускаючою кафедрою зі спеціальностей: бакалаврат — «Філологія (українська мова та література, російська мова та література, польська мова та література, англійська мова та література, німецька мова та література, французька мова та література)», магістратура — «Мова та література (українська, польська, російська, англійська, німецька, французька).

Наукова діяльність членів кафедри, що здійснюється в межах комплексного тематичного напрямку «Літературний процес та творча індивідуальність письменника: компаративний аспект», охоплює вивчення: а) динаміки світового літературного процесу на різних історичних етапах його еволюції в площинах загальної та прикладної теорії літератури; б) історико-літературного процесу в різних національних літературах й культурних регіонах (західноєвропейські літератури, слов'янські літератури, літератури Сходу); в) методологічного стану сучасного літературознавства та гуманітарного пізнання; г) методики викладання світової літератури в загальноосвітній школі та вищих навчальних закладах України. За останній час працівниками кафедри здійснено десятки науково-дослідних і навчально-методичних проектів, оприятлених у численних статтях, монографіях, підручниках, посібниках, науково-методичних розробках, методичних рекомендаціях тощо. Члени кафедри систематично беруть участь у регіональних, всеукраїнських, міжнародних наукових конференціях, що проводяться в Україні та за її межами в найрізноманітніших форматах (від традиційних наукових форумів до новітніх інтернет-конференцій).

НА ПОЧАТКАХ

Історія кафедри світової літератури сягає 1940 року, коли в західноукраїнському місті Станіславі (з 1962 Івано-Франківськ) був відкритий учительський інститут. За спогадами М. І. Зуя (Прикарпатська правда. — 1960. — 3 квітня), новостворений навчальний заклад укомплектовували педагогічними кадрами переважно за рахунок учителів місцевих ліцеїв і гімназій. Серед сформованих у такий спосіб шести *груп вчителів* — прародичів сучасних кафедр — була й одна *група вчителів російської мови і літератури*, яка поступово, шляхом неодноразових реорганізацій і перейменувань трансформувалася в сучасну *кафедру світової літератури*.

Першим викладачем російської літератури і завідувачем кафедри російської мови і літератури Станіславського державного учительського інституту був І. М. Зуй.

**Іван Микитович
ЗУЙ**
(03.VIII.1911 – 24.IV.2000, Львів)

Родом з Чернігівщини, з селянського середовища. Учасник війни (льотчик-штурман). 1938 закінчив російське відділення філологічного факультету Київського державного ун-ту ім. Т. Г. Шевченка, здобувши кваліфікацію «філолог». Попрацювавши викладачем Уманської педагогічної школи, 1939 прибув на Західну Україну, де з 11 вересня 1939 став викладачем Станіславської педагогічної школи.

З 15 лютого 1940 до 22 червня 1941 завідувач кафедри російської мови і літератури (див. *Додаток*, с. 48) і викладач російської літератури СДУІ. З 9 лютого 1946 викладач російської літератури, з березня 1946 до 1949 старший викладач кафедри російської мови і літератури, з 20 жовтня 1946 декан російського мовно-літературного факультету, з 1949 до 15 серпня 1950 знову завідувач кафедри російської мови і літератури СДУІ.

Після звільнення 15 серпня 1950 з учительського ін-ту працював викладачем і директором офіцерської вечірньої СШ при Станіславському гарнізонному Будинку офіцерів.

Восени 1940 року колектив філологічного факультету СДУІ поповнився випускниками Київського ун-ту імені Т. Г. Шевченка, в тому числі тими, хто закінчив російське відділення філологічного

факультету. Це були *Галина Людвігівна Гаснер (03.IX.1914 – 07.III.1991)* та її чоловік Ю. О. Івакін.

Юрій Олексійович ІВАКІН (24.XII.1916 / 6. I.1917 – 07.III.1983, Київ). Родом з м. Катеринослава (тепер Дніпропетровськ). З 16 липня 1940 до 30 червня 1941 викладав російську літературу в Станіславському державному учительському ін-ті (див. *Додаток*, с. 48). За сімейними спогадами, розповідаючи студентам про тодішню російську поезію, звертав увагу на творчість Б. Л. Пастернака і поетів-футуристів кола В. Маяковського, що викликало невдоволення в інститутській комсомольській організації. Під час евакуації державних установ з Станіслава був відряджений до Києва з документами ін-ту (див. *Додаток*, с. 52).

У повоєнний час став відомим шевченкознавцем, письменником-сатириком, доктором філологічних наук (1962), працював у Ін-ті літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР (Київ).

(Літ.: УЛЕ. — К.: Українська радянська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 1990. — Т. 2. — С. 287; Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, 1926–2001: Сторінки історії, 75 / Відпов. ред. О. В. Мишанич. — К.: Наук. думка, 2003. — С. 236–237 й ін.)

Після примусової перерви, викликані німецькою окупацією Станіслава у часи Другої світової війни, як структурний підрозділ мовно-літературного факультету з вересня місяця 1944 року почала функціонувати *кафедра літератури*, на якій російську літературу викладали С. І. Яржемський, І. М. Зуй, викладач і лаборант за сумісництвом у 1945 році *Андрій Євдокимович Липкань**.

Унаслідок реорганізації кафедр у серпні 1946 року в структурі СДУІ знову з'явилася *кафедра російської мови і літератури*, де у другій половині 1940-х років викладачами російської і зарубіжної літератури працювали С. І. Яржемський, І. М. Зуй, В. В. Ліпкіна, М. С. Конотоп. На заочному відділенні до викладання російської літератури 1946 року був тимчасово залучений *Георгій Павлович Фролов**.

Сергій Іларіонович ЯРЖЕМСЬКИЙ*
(21.VII.1914)

Родом з Білорусії, з сім'ї службовців. 1940 закінчив філологічний факультет Московського ін-ту історії, філософії і літератури ім. М. Г. Чернишевського, здобувши кваліфікацію «викладач російської літератури». У липні–жовтні 1940 викладач російської літератури Станіславської педагогічної школи,

після цього до червня 1941 викладач-погодинник СДУІ. Читав курси зарубіжної літератури і методики літературного читання. Після евакуації, де працював викладачем СШ в Алтайському краї (Росія, 1941–1942), нетривалого перебування в діючій армії (липень–грудень 1942) і роботи викладачем літератури Ново-Ломовського державного учительського ін-ту (1943–1944) повернувся на педагогічну роботу в Україну. Після двомісячного перебування у Рівненському державному учительському ін-ті (вересень–жовтень 1944) приїхав у Станіслав, де з жовтня 1944 працював в. о. завідувача кафедри літератури, а з серпня 1946 і десь до 1949 завідувачем кафедри російської мови і літератури СДУІ.

Валентина Василівна ЛІПКІНА* (21.XI.1923). Родом з Дніпропетровщини, з робітників. 1946 закінчила російське відділення філологічного факультету Дніпропетровського державного ун-ту, здобувши кваліфікацію «викладач вузу і вчитель російської мови та літератури середньої школи». З 25 серпня 1946 до 25 серпня 1948 лаборант кабінету російської мови і літератури та викладач кафедри російської мови і літератури СДУІ. Вела заняття з російської літератури.

Мара Семенівна КОНОТОП* (1918). Родом з Вінниччини, з селян. 1946 закінчила російське відділення філологічного факультету Чернівецького державного ун-ту, здобувши кваліфікацію «філолог (російська мова і література)». 1946–1948 викладала російську літературу в Бердичівському державному учительському ін-ті. З 25 серпня 1948 до 10 січня 1950 викладач російської літератури СДУІ.

1950 року вийшов наказ директора СДУІ, в якому зазначалося: з 7 квітня 1950 року «вважати кафедру російської мови *кафедрою літератури*». Очолив цю кафедру О. Т. Лисенко, а в її штат як викладачі російської літератури були зараховані І. М. Зуй та О. Б. Райковська.

Олександр Трифонович ЛИСЕНКО
(05.II.1916 – 13.XII.1981, Івано-Франківськ)

Родом з Київщини, з селянської сім'ї. Учасник війни. 1940 закінчив українське відділення філологічного факультету Київського державного ун-ту ім. Т. Г. Шевченка, здобувши кваліфікацію «філолог». З 7 квітня 1950 до 28 вересня 1950 очолював кафедру літератури, в яку входили і викладачі російської літератури.

Захистивши 1962 в Раді Київського державного ун-ту кандидатську дисертацію з української літератури, працював у ІФДПІ деканом історико-філологічного факультету, доцентом кафедри української літератури, проректором з навчальної роботи.

У ЧАСИ ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Після реорганізації Станіславського державного учительського ін-ту в Станіславський державний педагогічний ін-т, яка відбулася у серпні 1950 року, як структурний підрозділ мовно-літературного факультету продовжувала функціонувати *кафедра літератури*, де працювали і викладачі російської літератури. З кінця вересня 1950 і до кінця серпня – початку вересня 1951 року цю кафедру очолював старший викладач української літератури С. І. Ковальчук.

З 14 травня 1951 року, коли відбулося об'єднання мовно-літературного й історичного факультетів, кафедра літератури стала структурним підрозділом історико-філологічного факультету. З 10 листопада 1952 року в. о. завідувача кафедри працював О. Ф. Третенко. До серпня 1953 року включно посада завідувача кафедри була вакантною.

З 1950 і до жовтня 1953 року на кафедрі літератури викладачами російської і зарубіжної літератури працювали О. Ф. Третенко, О. Б. Райковська, Г. П. Мазецький, **Сергій Олександрович Зеленін*** (тимчасовий викладач російської літератури з 10 грудня 1952 року).

Степан Ілліч КОВАЛЬЧУК* (VIII.1912)

Родом з Вінниччини, з робітників. Учасник війни. 1933 закінчив факультет літератури і мови Київського державного педагогічного ін-ту, здобувши кваліфікацію «педагог», а 1936 Харківський державний фінансово-економічний ін-т (кваліфікація «економіст»). Після цього працював у Києві літературним співробітником газети «Комуніст» (1937), цензором облліту (1938–1939), директором і вчителем СШ №1 і №2 (1939–1941), літературним редактором Ради Міністрів УРСР (1945–1947), старшим редактором видавництва «Мистецтво» (1949–1950), завідувачем відділу Українського науково-дослідного ін-ту педагогіки (1950).

1950 у Вченій раді Київського державного ун-ту ім. Т. Г. Шевченка захистив кандидатську дисертацію з української літератури ХХ ст.

З кінця вересня 1950 до кінця серпня – початку вересня 1951 займав посаду завідувача кафедри літератури СДПІ. Читав курс з української радянської літератури.

Олексій Федорович ТРЕТЕНКО* (18.I.1911)

Родом із Запоріжжя, з селянської сім'ї. Учасник війни. 1934 закінчив факультет мови і літератури Запорізького державного педагогічного ін-ту, здобувши кваліфікацію «викладач української, російської, світової літератур та української і російської мов повної школи, робфаків, технікумів». 1945–1948 викладач російської літератури Запорізького педагогічного ін-ту. 1948–1950 — референт Т-ва «Знання» в Запоріжжі.

У штаті СДПІ з 21 серпня 1950 спочатку як старший викладач російської літератури, з 10 листопада 1952 як в. о. завідувача кафедри російської і зарубіжної літератури, а з 1953 до 26 серпня 1956 знову старший викладач цієї ж кафедри.

1952–1954 роки кафедра літератури стала називатися *кафедрою російської і зарубіжної літератури*. Протягом 1955–1956, 1960–1962 років у наявних документах кафедра знову йменується як *кафедра російської мови і літератури*, а 1957, потім з 1963 (не пізніше 1 квітня) й аж до 1990 року вона знову одержала назву *кафедра російської і зарубіжної літератури*.

Після С. І. Ковальчука і О. Ф. Третенка 17 років кафедрою завідував М. О. Войтко. У цей час літературознавчі дисципліни тут викладали О. Б. Райковська, О. Ф. Третенко, Г. П. Мазецький, І. П. Бородин, І. М. Куриленко, **Г. Т. Фоменко*** (0,5 ст. у 1954 році), Г. І. Суржок, Ю. О. Колесник, В. Т. Воробйов, Л. Т. Романова. Старшим лаборантом кафедри була Л. С. Кочубеєва.

Микола Олександрович ВОЙТКО (11.II.1911 – 17.XII.1973, Івано-Франківськ)

Родом з Мінської обл. (Білорусія), з селянської сім'ї. Учасник війни. 1936 закінчив факультет літератури Мінського державного педагогічного ін-ту, здобувши кваліфікацію «викладач», а 1941 аспірантуру при Азербайджанському державному ун-ті (Баку) за спеціальністю

«Історія російської літератури». 1938–1941 працював старшим викладачем кафедри всесвітньої літератури Азербайджанського учительського ін-ту ім. М. Ф. Ахундова (Баку). 1948 у Раді Харківського державного ун-ту ім. О. М. Горького захистив кандидатську дисертацію про творчість Дем'яна Бедного. 1949 присвоєно вчене звання доцента.

Працював старшим викладачем кафедри російської літератури Дагестанського державного педагогічного ін-ту ім. Сулеймана Стальського (Махачкала, 1945–1946), старшим викладачем, доцентом і завідувачем кафедри російської літератури Херсонського державного педагогічного ін-ту ім. Н. К. Крупської (1946–1953).

З 1 вересня 1953 зарахований у штат викладачів СДПІ, де на посаді завідувача кафедри російської мови і літератури (згодом — кафедра російської і зарубіжної літератури) перебував до 28 серпня 1970, а пізніше залишився доцентом цієї кафедри. Читав курси з російського фольклору, російської літератури другої половини XIX ст.

Спеціалізувався у сфері вивчення творчості Дем'яна Бедного та почасти Ф. М. Решетнікова. Друкувався у київському журналі «Українська мова і література в школі», у науковому виданні «Наукові записки. Історико-філологічна серія / Станіславський державний педагогічний інститут» (К., 1956. — Т. I), «Наукові записки. Філологічна серія / Станіславський державний педагогічний інститут» (К.: Рад. школа, 1959. — Т. II; — 1960. — Т. III; Станіслав, 1960. — Т. IV).

Іван Михайлович КУРИЛЕНКО* (14.VI.1921). Родом з Кіровоградщини, з селян. Учасник війни. 1949 закінчив з відзнакою факультет мови і літератури (сектор радянської літератури) Кіровоградського державного педагогічного ін-ту ім. О. С. Пушкіна, здобувши кваліфікацію «учитель російської мови і літератури середньої школи з правом викладання в V–X класах». 1953 достроково закінчив аспірантуру при Ін-ті російської літератури (Пушкінський дім) АН СРСР (Ленінград, тепер Санкт-Петербург), захистивши в Раді цього академічного закладу кандидатську дисертацію «Творчество Олеса Гончара (1946–1950 гг.)» (офіційні опоненти — доктор філологічних наук П. Н. Берков, кандидат філологічних наук А. Н. Шишмарьова). Під час навчання в аспірантурі викладав російську радянську літературу і російську літературу XIX–XX ст. в Ленінградському педагогічному ін-ті.

В штаті викладачів СДПІ перебував з 1953 до 1 вересня 1958.

Ганна Іванівна СУРЖОК* (01.I.1924). Родом з Ставропілщини (Росія), з робітничої сім'ї. Інвалід війни. 1949 закінчила факультет мови і літератури Дагестанського державного педагогічного ін-ту ім. Сулеймана Стальського (Махачкала), здобувши кваліфікацію «учитель середньої школи

російської мови і літератури», а 1953 аспірантуру при П'ятигорському державному педагогічному ін-ті. 1955 в Раді Московського обласного педагогічного ін-ту захистила кандидатську дисертацію.

Працювала 1954–1955 старшим викладачем Ново-Вільняського учительського ін-ту (Вільнюс, Литва), завідувачем кафедри мови і літератури Краснодарської партшколи (1955–1956), викладачем російської літератури XIX ст. і секретарем факультету мови і літератури Ризького державного педагогічного ін-ту (1956–1958).

З 1958 до 1968 у штаті СДПІ як викладач російської літератури, працюючи на посадах старшого викладача, а з 1963 в. о. доцента. Читала курс історії російської літератури (від давньої до радянської).

Спеціалізувалася у сфері російської радянської літератури. Досліджувала також традиції М. Гоголя в творчості Є. Гребінки. Написала брошуру про виховний потенціал радянської літератури та методичну розробку для студентів-заочників «В. Г. Белинский». Друкувалася в академічному журналі «Радянське літературознавство» (Київ).

Юрій Олександрович КОЛЕСНИК* (27.IV.1934). Родом з Київщини, з робітничої сім'ї. 1959 закінчив з відзнакою Чернівецький державний ун-т, здобувши кваліфікацію «філолог, учитель російської мови і літератури середньої школи», а 1962 аспірантуру при кафедрі російської літератури цього ж навчального закладу. 1966 у Раді Воронежського державного ун-ту захистив кандидатську дисертацію, присвячену російській літературі на Буковині.

Працював диктором Чернівецької обласної редакції радіомовлення (1959), старшим викладачем кафедри російської і зарубіжної літератури Кременецького державного педагогічного ін-ту (1962–1966), в. о. доцента кафедри російської і зарубіжної літератури Кокандського державного педагогічного ін-ту (Узбекистан, 1966–1967).

З серпня 1967 зарахований у штат викладачів ІФДПІ на посаду старшого викладача, з 1968 і до 20 вересня 1969 в. о. доцента. Читав курси з античної літератури, зарубіжної літератури Середніх віків і Відродження, давньої російської літератури, російської літератури XVIII і XIX ст.

Друкувався у журналах «Радянське літературознавство» (Київ), «Вопросы литературы» (Москва), наукових збірниках «Учёные записки Черновицкого государственного университета. Серия гуманитарных наук», «Научный ежегодник Черновицкого государственного университета», «Вопросы новой русской литературы» (всі – Чернівці), «Вопросы русской литературы» та «Лев Толстой» (обидва – Львів).

Василь Тихонович ВОРОБІЙОВ (28.III.1917 – 07.XII.1983, Івано-Франківськ). Родом зі Смоленщини (Росія), з селянської сім'ї. Учасник

війни. 1941 закінчив Сталінградський державний педагогічний ін-т, здобувши кваліфікацію «викладач російської мови та літератури в середній школі». Після демобілізації з армії працював директором Ужгородської чоловічої СШ № 3 Закарпатської обл. (1946–1948), заступником директора і викладачем кафедри літератури та російської мови Одеського державного учительського ін-ту (1949–1952), заступником директора Одеського державного педагогічного ін-ту іноземних мов (з 1952) і в. о. завідувача кафедри літератури та російської мови цього навчального закладу (1953–1960).

1958 у Раді Відділення суспільних наук АН УРСР захистив кандидатську дисертацію, присвячену творчості О. Т. Твардовського. За сімейними спогадами, О. Т. Твардовський був ознайомлений з матеріалами цієї дисертації, дав роботі позитивну оцінку і протягом багатьох років підтримував зв'язок з її автором.

У штаті СДПІ з 1960 на посадах старшого викладача, декана факультету початкових класів (1962–1966), в. о. доцента і доцента кафедри російської і зарубіжної літератури (1964–05 лютого 1970). 1965 присвоєно вчене звання доцента.

Спеціалізувався у сфері російської радянської літератури, студіюючи творчість М. Горького, В. Маяковського, Д. Бедного, С. Єсеніна, О. Твардовського та ін.

Пізніше працював доцентом кафедри російської і зарубіжної літератури Ростовського державного педагогічного ін-ту (1970–1971), завідувачем кафедри російської мови та літератури Ростовської Вищої партійної школи при ЦК КПРС (1971–1977).

Лідія Степанівна КОЧУБЕЄВА (15.III.1918). Родом з Орловщини, з селян. 1959 закінчила СДПІ, здобувши кваліфікацію «учитель російської мови і літератури середньої школи». В штаті СДПІ з 1955. Працювала на посадах лаборанта кафедри (1955–1957), старшого лаборанта кабінету літератури (1960), старшого лаборанта кафедри російської і зарубіжної літератури (з 1957 до 1 березня 1974).

Нова доба у якісному науково-педагогічному й власне науковому розвитку кафедри російської і зарубіжної літератури настала, коли у вересні 1970 року її очолив доктор філологічних наук, професор М. В. Теплінський — перший доктор наук в історії ІФДП ім. В. С. Стефаника. На цей момент кафедра складалася з 5-ти осіб: доцентів М. О. Войтка та Г. П. Мазецького і старших викладачів О. Б. Райковської, І. П. Бородіна та Л. Т. Романової.

За 22 роки своєї діяльності професор М. В. Теплінський залучив до постійної роботи на кафедрі цілу плеяду фахівців-літературознавців, серед яких були Ю. П. Іванов, О. І. Маркова, Г. Ф. Павліков, В. І. Курильов, Л. Б. Волошина, Ю. І. Султанов та ін., а також його колишні студенти С. І. Коршунова, О. М. Цівкач, Н. П. Сурніна, Л. М. Вашкевич, Л. О. Смаглюк, І. В. Козлик, Л. В. Дербеньова, О. М. Котик, Г. Т. Пенькова. До викладання усної народної творчості наприкінці 1979 – першій половині 1980 років тимчасово залучалася учениця Л. Т. Романової **Маргарита Гіліна***. Лаборантами кафедри працювали **Марія Володимирівна Клокова** (1974–1975), О. М. Цівкач, **Олена Євгенівна Котова** (1981–1987), Л. М. Вашкевич.

На період педагогічної практики студентів російського відділення до роботи на кафедрі активно залучалися також учителі шкіл Івано-Франківська й області. У другій половині 1970-х – 1980-ті роки на кафедрі працювали: викладачами-погодинниками — **Віра Василівна Герасименко** (Івано-Франківська СШ № 12, вела заняття з зарубіжної літератури на заочному відділенні та з пропедевтичного курсу російської літератури), **Лідія Валентинівна Ніколаєнко** (Івано-Франківська СШ № 16, вела заняття з пропедевтичного курсу російської літератури); методистами — **Віра Михайлівна Барсукова** (Івано-Франківська СШ № 13), **Валентина Михайлівна Вакалюк** (Богородчанська СШ), **Валентина Сергіївна Григор'єва** (Ямницька СШ), **Людмила Олександрівна Григор'єва** (Івано-Франківська СШ № 12), **Любов Миколаївна Гладішко** (Загвіздянська СШ), **Олена Гнатівна Гузейчук** (Івано-Франківська СШ № 16), **Антоніна Володимирівна Єгорова** (Івано-Франківська СШ № 1), **Людмила Олексіївна Коробчук** (Івано-Франківська СШ № 4), **Юлія Андріївна Котурбаиш** (Рожнятівська СШ), **Алла Василівна Крижанівська** (Івано-Франківська СШ № 3), **Валентина Володимирівна Пожидаєва** (Лисецька СШ), **Марія Лаврентіївна Шиндлер** (Івано-Франківська СШ № 4), **Людмила Іванівна Яковлева** (Івано-Франківська СШ № 21) та ін.

**Марко Веніамінович
ТЕПЛІНСЬКИЙ
(14.IX.1924)**

Родом з Полтави, з сім'ї службовця. 1947 закінчив з відзнакою філологічний факультет Ленінградського державного ун-ту, де навчався у таких видатних російських філологів-літературознавців як Г. О. Гуківський, В. О. Десніцький, Г. А. Бялий, Б. В. Томашевський, Б. М. Ейхенбаум. Він вихованець відомої у літературознавстві історико-літературної школи

В. С. Євгенєва-Максимова.

1951 у Раді філологічного факультету Ленінградського ун-ту захистив кандидатську дисертацію з російської літератури «Творческая история поэмы Н. Некрасова „Современники”» (офіційні опоненти — член-кореспондент АН СРСР, доктор філологічних наук, професор М. К. Піксанов, доктор філологічних наук, професор В. С. Євгенєв-Максимов). 1966 видав фундаментальну монографію «„Отечественные записки” (1868–1884). История журнала. Литературная критика», яку 1967 захистив у Вченій раді Ін-ту російської літератури АН СРСР (Пушкінський дім, Ленінград) як дисертацію на здобуття ученого ступеня доктора філологічних наук (офіційні опоненти — доктор філологічних наук, професор Г. М. Фрідлендер, доктор філологічних наук, професор Г. А. Бялий, доктор філологічних наук, професор Є. І. Покусаєв; підтвердження ВАК СРСР 1970).

Після закінчення ун-ту працював асистентом і старшим викладачем Карело-фінського педагогічного і учительського ін-ту (1947–1953, Петрозаводськ, Росія), завідувачем (1953–1969) і доцентом (1969–1970) кафедри російської і зарубіжної літератури Южно-Сахалінського педагогічного ін-ту (о. Сахалін, Росія). 1956 присвоєно вчене звання доцента. Читав курси російської літератури XIX ст., вступу до літературознавства, теорії літератури, спецкурси і спецсеминари з творчості М. О. Некрасова та А. П. Чехова.

1970–1992 завідувач кафедри російської і зарубіжної літератури ІФДП ім. В. С. Стефаніка. Перший доктор наук в історії цього навчального закладу. 1974 присвоєно вчене звання професора. Читав курси історії російської літератури XVIII і XIX ст.

З кінця 1970-х і до початку 1990-х член докторської спеціалізованої вченої ради з російської літератури при Ін-ті літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР (Київ).

З 1992 і дотепер професор кафедри світової літератури ПНУ ім. В. Стефаніка. Веде спецкурси і спецсеминари з методики літературознавчого аналізу літературно-художнього твору, керує курсовими, дипломними і

магістерськими роботами. Має двох захищених аспірантів, бере активну участь у підготовці наукових кадрів з філології.

Автор більше 200 наукових і науково-методичних робіт, серед яких монографії, книги, посібники, підручники, наукові, словниково-енциклопедичні й науково-методичні статті, рецензії тощо. Найновіша публікація — книга вибраних праць «Профессия: литературовед» (Івано-Франківськ: Гостинець, 2009. — 336 с.).

Спеціалізується у сфері історії російської літератури та журналістики XIX ст., історії українсько-російських літературних зв'язків. Друкувався у провідних фахових виданнях Росії (журнали — «Русская литература» Ленінград), «Вопросы литературы», «Литературная учёба» та «Литература в школе» (всі — Москва); наукові збірники — «Некрасовский сборник», «О Некрасове», «Н. А. Некрасов и его время» й ін.), України (журнали — «Радянське літературознавство», «Сучасність», «Зарубіжна література в школах України», «Всесвітня література в середніх навчальних закладах України», «Київська старовина», «Радуга» (всі — Київ); республіканський міжвідомчий збірник «Вопросы русской литературы» й ін.), Польщі (науковий збірник «Acta Polono-Ruthenica», Ольштин).

Член редколегій журналів «Зарубіжна література в школах України», «Всесвітня література і культура в навчальних закладах України» (Київ), «Информационный вестник Форума русистов Украины» (Сімферополь), збірників наукових статей «Вісник Прикарпатського університету. Філологія (літературознавство)», «Слово: Прикарпатський вісник НТШ», «Науковий вісник Чернівецького торгово-економічного інституту. Гуманітарні науки. Філологія», «Вопросы русской литературы» (Сімферополь).

2006 присвоєно звання «Почесний професор Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаніка».

(Лит.: Література. Літературознавство. Життя: Збірник наукових праць й матеріалів на пошану доктора філологічних наук, професора Марка Веніаміновича Тепліньського (до 75-річчя від дня народження) / Відпов. ред. І. В. Козлик. — Івано-Франківськ: Плай; ТзОВ „Поліскан”, 1999. — 433 с.; Марко Веніамінович Тепліньський: Показчик публікацій (До 80-річчя від дня народження) / Упор. І. В. Козлик, О. Б. Гуцуляк. — Івано-Франківськ: Гостинець, 2004. — 54 с. — (Серія „Вчені Прикарпатського університету”, вип. 6); Бібліографічний показчик праць викладачів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаніка (1992–2006): У 3 т. / Уклад. І. Шимків. — Івано-Франківськ, 2007. — Т. II. — С. 136–143)

Ольга Борисівна РАЙКОВСЬКА (06.V.1920 – 27.II.1993, Івано-Франківськ). Родом з Ростова-на-Дону, з сім'ї службовців. 1945 закінчила з відзнакою російське відділення філологічного факультету Харківського державного ун-ту ім. О. М. Горького, після чого до 1950 працювала в редакції станіславської газети «Прикарпатська правда» (у відділі культури, завідувачем відділу шкіл).

З 1950 до 2 червня 1983 у штаті СДП на посаді старшого викладача. Читала курси з історії російської літератури першої половини XIX ст.

Спеціалізувалася у сфері творчості В. Панової, а також російської драматургії другої половини ХХ ст. Друкувалася в наукових збірниках «Жанр и композиция литературного произведения» (Калінінград, Росія), «Наукові записки. Філологічна серія / Станіславський державний педагогічний інститут» (Станіслав, 1960. — Т. IV). Автор виданої Т-вом «Знання» брошури «Віра Федорівна Панова — видатна радянська письменниця» (Івано-Франківськ, 1966).

Григорій Петрович МАЗЕЦЬКИЙ (30.I.1921 – 30.X.1991, Івано-Франківськ). Родом з Переяслава-Хмельницького, що на Київщині, з сім'ї службовців. Інвалід війни. 1948 закінчив філологічний факультет Київського державного ун-ту ім. Т. Г. Шевченка, здобувши кваліфікацію «філолог, викладач англійської мови і літератури». 1948 працював інспектором іноземних мов Управління шкіл Міністерства освіти УРСР.

1951 закінчив аспірантуру при Київському державному ун-ті, після чого приїхав на роботу в СДПІ, де пропрацював до 2 січня 1991 на посадах старшого викладача та доцента.

1955 у Раді Львівського державного ун-ту ім. Івана Франка захистив кандидатську дисертацію «Критичний реалізм Теодора Драйзера» (офіційні опоненти — професор М. І. Рудницький, кандидат філологічних наук, доцент О. В. Чичерін).

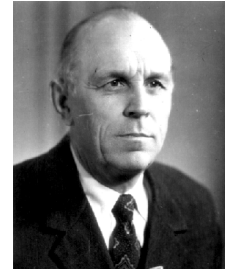
1961 присвоєно вчене звання доцента. Читав курси з історії зарубіжної літератури Античності, Середньовіччя та Відродження, Класицизму та Просвітництва, ХІХ і ХХ ст.

Спеціалізувався в сфері американської літератури ХХ ст. Друкувався у київському академічному журналі «Радянське літературознавство», в наукових збірниках «Іноземна філологія» (Львів), «Наукові записки. Філологічна серія / Станіславський державний педагогічний інститут» (К.: Рад. школа, 1959. — Т. II; — 1960. — Т. III; Станіслав, 1960. — Т. IV), «Наукові записки. Праці кафедр української мови та літератури, російської мови та літератури, педагогіки / Станіславський державний педагогічний інститут» (Станіслав, 1961. — Т. V).

Іван Прокопович БОРОДІН (19.I.1920 – 14.V.2003, Івано-Франківськ). Родом з Миколаївщини, з селянської сім'ї. Інвалід війни. 1946 закінчив з відзнакою факультет мови і літератури Миколаївського державного педагогічного ін-ту ім. В. Г. Белінського, здобувши кваліфікацію «викладач російської мови та літератури».

Після ліквідації Коломийського педагогічного училища 1955 перейшов в СДПІ, де працював старшим викладачем, в. о. доцента (з 1971), доцентом (з 1974) до виходу на пенсію 6 липня 1987 (тимчасово залучався для керівництва педпрактикою студентів до 26 листопада 1995).

1970 у Раді Київського державного педагогічного ін-ту ім. О. М. Горького захистив кандидатську дисертацію з російської радянської літератури «К. Паустовский, повесть о жизни (Черты лирического стиля)» (науковий керівник — в. о. професора В. О. Капустін; офіційні опоненти — доктор філологічних наук, професор А. В. Кулініч, кандидат філологічних наук, доцент І. Т. Крук).

1974 присвоєно вчене звання доцента. Читав курси зі вступу до літературознавства, методики викладання літератури, теорії літератури, російської літератури ХVІІІ ст.

Спеціалізувався у сфері поезики художнього твору, творчості К. Паустовського та методики викладання літератури. Друкувався у московському журналі «Література в школі», в наукових збірниках «Методика преподавания русского языка и литературы» (Київ), «Вопросы русской литературы» (Львів), «Наукові записки. Праці кафедр української мови та літератури, російської мови та літератури, педагогіки / Станіславський державний педагогічний інститут» (Станіслав, 1961. — Т. V). Автор виданого Т-вом «Знання» посібника для вчителів «Паустовский писатель-пейзажист, певец родной земли» (Івано-Франківськ, 1968).

Любов Трохимівна РОМАНОВА* (30.XI.1925). Родом з м. Моздок Північно-Осетинської АРСР, з робітничої сім'ї. 1951 закінчила Ленінградський державний ун-т ім. А. О. Жданова, здобувши кваліфікацію «філолог», 1957 аспірантуру при Московському державному педагогічному ін-ті ім. В. І. Леніна. 1962 у Раді цього ж навчального закладу захистила кандидатську дисертацію «Сатирическая повесть XVII века о Ерше Ершовиче (редакции повести о Ерше Ершовиче XVII–XVIII вв. и сказки о Ерше в записях XIX–XX вв.)» (науковий керівник — доктор філологічних наук, професор В. Ф. Ржига).

1958–1968 асистент і старший викладач кафедри російської літератури Башкирського державного ун-ту ім. 40-річчя Жовтня (Уфа, Росія).

У СДПІ з 1968 до 26 жовтня 1979 на посаді старшого викладача, а з 1974 на посаді доцента. 1976 присвоєно вчене звання доцента. Читала курси з російської усної народної творчості, російської літератури ХVІІІ ст., античної літератури.

Спеціалізувалася у сфері російського фольклору. Друкувалася у російських наукових збірниках «Учёные записки МГПИ им. В. И. Ленина» (Москва), «Славянский филологический сборник» та «Традиции и новаторство в устном народном творчестве» (обидва – Уфа).

Юрій Петрович ІВАНОВ (14.VII.1936). Родом з Криму, з сім'ї військовослужбовців. 1959 закінчив філологічний факультет Ленінградського державного ун-ту ім. А. О. Жданова, здобувши кваліфікацію «філолог, учитель російської мови і літератури середньої школи», а 1964 аспірантуру при кафедрі російської радянської літератури цього ж навчального закладу.

1965 у Раді філологічного факультету Ленінградського ун-ту захистив кандидатську дисертацію з російської радянської літератури, присвячену творчості О. Т. Твардовського.

Трудовий шлях почав як літературний співробітник газети «Окуловский коммунар» (Новгородська обл. Росії, 1959–1960), пізніше працював учителем російської мови і літератури СШ в Євпаторії (1960–1961), асистентом, старшим викладачем, а з 1964 в. о. доцента кафедри літератури Хабаровського державного педагогічного ін-ту (Росія).

У ІФДП ім. В. С. Стефаніка з серпня 1971, спочатку як викладач-погодинник, а потім на посадах старшого викладача, в. о. доцента (з 1972), доцента (з 1974 до 29 серпня 1987). У лютому-серпні 1983 завідував кафедрою в Чувашському державному ун-ті (Росія).

Спеціалізувався у сферах жанрового вивчення російської поеми другої половини ХХ ст. та загалом тогочасної російської поезії, творчості О. Т. Твардовського. Друкувався у російських журналах «Дальний Восток» (Хабаровськ), «Литературное обозрение», «Вопросы литературы», «Наш современник» та «Молодая гвардия» (усі – Москва), наукових збірниках «Вестник Ленинградского государственного университета. Серия истории, языка и литературы», «Жанр и композиция литературного произведения» (Калінінград, Росія), «Методика преподавания русского языка и литературы» (Київ).

На даний час є доктором філологічних наук, професором Брянського державного ун-ту ім. І. Г. Петровського (Новозибковська філія, Росія).

Олена Іванівна МАРКОВА (15.VI.1947). Родом з Петрозаводська (Карелія, Росія), з сім'ї службовців. 1970 з відзнакою закінчила відділення російської мови і літератури Петрозаводського державного ун-ту ім. О. В. Куусінена, здобувши кваліфікацію «філолог, викладач російської мови і літератури», а 1974 аспірантуру при кафедрі літератури цього ж навчального закладу за спеціальністю «Радянська література».

1975 у Раді Петрозаводського ун-ту захистила кандидатську дисертацію, присвячену творчості М. Шагінян (науковий керівник — доктор філологічних наук, професор І. П. Лупанова).

Після закінчення аспірантури одержала призначення в ІФДП ім. В. С. Стефаніка, де працювала асистентом (1974–1976) і старшим викладачем (до 25 серпня 1976). Читала курси з російської радянської літератури та дитячої літератури.

Спеціалізувалася у сфері тогочасної російської літератури.

На даний час є доктором філологічних наук, працює в Карельській філії Російської АН (Петрозаводськ), де студіює карельську літературу.

Неллі Петрівна СУРНИНА (15.III.1943). Родом з Калінінської (сьогодні Тверська) обл. Росії, з сім'ї військовослужбовців. 1967 закінчила з відзнакою російське відділення історико-філологічного факультету Івано-Франківського педагогічного ін-ту, здобувши кваліфікацію «учитель російської мови і літератури середньої школи». З 1967 на педагогічній роботі (старша піонервожата Івано-Франківської СШ № 12, учитель російської мови і літератури Крихівецької ВШ Івано-Франківської обл.).

З 1976 у штаті ІФДП ім. В. С. Стефаніка, до 1994 як асистент, а 1992–2000 як учений секретар Ради ПУ. Читала лекції з російської радянської літератури, вела практичні заняття з методики викладання літератури в школі та зі вступу до літературознавства, керувала педагогічною практикою студентів російського відділення.

Лариса Олександрівна СМАГЛЮК (07.III.1954). Народилася в Івано-Франківську, з сім'ї службовців. 1975 закінчила з відзнакою російське відділення філологічного факультету ІФДП ім. В. С. Стефаніка, здобувши кваліфікацію «учитель російської мови і літератури».

У штаті викладачів ІФДП ім. В. С. Стефаніка працювала з 1976 до 1993 на посадах асистента, старшого викладача та доцента.

1981 закінчила аспірантуру при Київському державному педагогічному ін-ті ім. О. М. Горького, де працювала над темою «Проблема литературной преемственности в творчестве А. Блока».

1989 в Раді Ін-ту літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР (Київ) захистила кандидатську дисертацію «Реалистические поэмы М. Ю. Лермонтова (К вопросу о творческой эволюции поэта)» (науковий керівник — доктор філологічних наук, професор М. В. Теплінський;

офіційні опоненти — доктор філологічних наук, професор І. Я. Заславський, кандидат філологічних наук С. А. Кривошапова).

1993 присвоєно вчене звання доцента. Читала курси з російського фольклору, давньої російської літератури, російської літератури XVIII ст. і кінця XIX – початку XX століття.

Друкувалася у київському журналі «Відродження», науковому збірнику «Вопросы русской литературы» (Львів).

Герасим (Герман) Федорович ПАВЛІКОВ (16.XII.1946 – 28.III.1992, Івано-Франківськ). Родом з Ульяновська (тепер Симбірськ, Росія), з

робітничо-селянської сім'ї. 1968 закінчив з відзнакою відділення російської мови і літератури Ульяновського державного педагогічного ін-ту ім. І. М. Ульянова, здобувши кваліфікацію «учитель російської мови і літератури середньої школи», 1977 аспірантуру при кафедрі російської літератури Ленінградського державного педагогічного ін-ту ім. О. І. Герцена і захистив у Раді цього навчального закладу кандидатську дисертацію «Проза В. М. Шукшина (творческая индивидуальность писателя и эволюция героя)». Після цього працював старшим викладачем кафедри літератури Ульяновського державного педагогічного ін-ту.

1979 зарахований старшим викладачем ІФДП ім. В. С. Стефаніка, де (з невеликою перервою, коли 1986–1987 був доцентом кафедри російської і зарубіжної літератури Черкаського державного педагогічного ін-ту) пропрацював аж до своєї трагічної загибелі на посадах доцента, в. о. заступника декана філологічного факультету (1989–1991).

1990 присвоєно вчене звання доцента. Читав курси з російської радянської літератури та вступу до літературознавства. Керував курсовими і дипломними роботами.

Спеціалізувався у сфері творчості В. М. Шукшина. Друкувався у наукових збірниках «Герценовские чтения» та «Преимственность в развитии литературы» (обидва – Ленінград, Росія), «Писатель и время» (Ульяновськ, Росія), «Вопросы русской литературы» (Львів).

Валерій Іванович КУРИЛЬОВ* (16.X.1927). Родом з Володимирської обл. (Росія), з сім'ї військовослужбовця. 1950 з відзнакою закінчив факультет російської мови і літератури Марійського державного педагогічного ін-ту ім. Н. К. Крупської (Йошкар-Ола, Марійська АРСР, Російська Федерація), здобувши кваліфікацію «учитель середньої школи», 1953 аспірантуру при кафедрі літератури Казанського державного ун-ту ім. В. І. Ульянова-Леніна. 1954 у Раді цього навчального закладу захистив кандидатську дисертацію «Поэтическая сатира Н. А. Добролюбова». 1968 присвоєно вчене звання доцента.

Працював на теренах Росії — старшим викладачем Барнаульського і Глазовського державних педагогічних ін-тів (1954–1959), доцентом Арзамаського державного педагогічного ін-ту (1966–1972) та Горьковського інженерно-будівельного ін-ту (1972–1979), а також в Узбекистані — старшим викладачем Каршинського і Ферганського державних педагогічних ін-тів (1960–1964), завідувачем кафедри російської і зарубіжної літератури Кокандського державного педагогічного ін-ту (1964–1966), доцентом Андижанського державного педагогічного ін-ту (1979–1980).

У штаті викладачів ІФДП ім. В. С. Стефаніка з 1980 до 31 січня 1984 як доцент кафедри російської і зарубіжної літератури. Читав курс з російської літератури XVIII ст. та російської радянської літератури.

Спеціалізувався у сфері проблеми «фольклор і література», досліджував творчість М. О. Добролюбова, О. М. Радішева, М. В. Ломоносова, О. Гончара. Друкувався у наукових збірниках «Учёные записки Каршинского педагогического института. Филологическая серия» (Карши, Узбекистан), «Учёные записки Горьковского педагогического института. Серия филологических наук» та «А. М. Горький. Материалы и исследования» (обидва – Горький, нині Нижній Новгород, Росія), «Сборник научных трудов Барнаульского педагогического института» й ін.

Олег Мусійович ПИЛИП'ЮК (22.X.1953). Родом із Снятинщини, з сім'ї службовців. 1974 закінчив українське відділення філологічного факультету ІФДП ім. В. С. Стефаніка, після чого працював у Івано-Франківській обл. учителем Лисецької СШ, директором Підлузької ВШ, лектором Тисминецького РК КПУ.

1986 закінчив аспірантуру при Київському державному педагогічному ін-ті ім. О. М. Горького, у Раді якого 1987 захистив кандидатську дисертацію з літератур народів СРСР (українська) «Становлення поетичної індивідуальності Т. Г. Шевченка (на матеріалі ранньої поезії 1837–1843 рр.)» (науковий керівник кандидат філологічних наук, професор Ф. М. Поліщук; офіційні опоненти — доктор філологічних наук В. С. Бородін, кандидат філологічних наук, доцент Т. І. Комаринець).

З жовтня 1986 у штаті ІФДП ім. В. С. Стефаніка на посадах асистента кафедри педагогіки, а з 1 вересня 1987 і до 7 жовтня 1988 на посаді асистента кафедри російської і зарубіжної літератури, після чого був призначений в. о. завідувача кафедри української літератури. Проводив заняття зі вступу до літературознавства, літератур народів СРСР.

Сьогодні працює на кафедрі української літератури ПНУ ім. В. Стефаника.

Микола Олександрович РУДЯКОВ (29.V.1926 – 18.V.1993, Івано-Франківськ). Родом з Одеси, з робітників. Учасник війни. 1953 закінчив з відзнакою філологічний факультет Одеського державного ун-ту ім. І. І. Мечникова, здобувши кваліфікацію «філолог», 1956 аспірантуру при кафедрі російської мови цього ж навчального закладу, а 1957 в його ж Раді захистив кандидатську дисертацію, присвячену стилістиці малої прози М. О. Шолохова.

1960–1962 викладач Багдадського ун-ту по номенклатурі Міністерства вищих навчальних закладів СРСР. З 1962 до 1972 очолював кафедру російської мови Кишинівського державного ун-ту (Молдавія), де займав також посади доцента і наукового співробітника. 1972–1988 завідував кафедрою російської мови Кіровоградського державного педагогічного ін-ту ім. О. С. Пушкіна. 1978 в Раді Воронежського державного ун-ту захистив докторську дисертацію з російської мови «Проблеми стилистического анализа художественного произведения» (офіційні опоненти – доктор філологічних наук, професор Є. Г. Ковалевська, доктор філологічних наук, професор В. Н. Туркін, доктор філологічних наук, професор М. В. Фьодорова). 1981 присвоєно вчене звання професора.

У штаті ІФДП ім. В. С. Стефаника з 1988, спочатку на посаді професора кафедри педагогіки і методики початкового навчання (серпень–вересень 1988), а з 5 вересня 1988 на посаді професора кафедри російської і зарубіжної літератури. Читав курси з стилістики російської мови, лінгвістичного аналізу літературно-художнього тексту й ін.

Спеціалізувався у сфері стилістичного й лінгвістичного аналізу художнього тексту. Автор монографій «Основы анализа художественного текста» (К.: Наук. думка, 1989. — 152 с.), «Поэтика. Стилистика художественного произведения» (Симферополь: Таврия, 1993. — 144 с.) й ін., а також більше 80 наукових студій, опублікованих у журналах «Радянське літературознавство» та «Українська мова і література в школі» (обидва – Київ), «Русский язык в национальной школе» (Москва), у наукових збірниках «Язык и стиль художественного произведения» (Москва), «Лев Толстой. Проблемы языка и стиля» (Тула, Росія), «Русский язык в школе» (Кишинів, Молдавія), «Вопросы теории литературы» (Воронеж, Росія), «Семантика языка и текста» (Кіровоград) та ін.

Лідія Вікторівна ДЕРБЕНЬОВА (06.XII.1957). Родом з Івано-Франківська, з робітничої сім'ї. 1980 закінчила російське відділення філологічного факультету ІФДП ім. В. С. Стефаника, здобувши кваліфікацію «учитель російської мови і літератури», після чого працювала

в штаті ІФДП ім. В. С. Стефаника на посадах викладача російської мови на підготовчому відділенні, асистента кафедри практичного курсу російської мови, асистента кафедри російської і зарубіжної літератури (1989–1990), а з 1992 до 1996 асистента-сумісника і лаборанта кафедри світової літератури. Вела заняття з російської літератури XIX–XX ст. та російської радянської літератури.

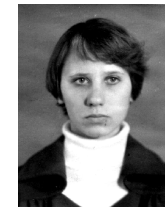
1996 закінчила аспірантуру при кафедрі світової літератури ПУ, де під керівництвом професора М. В. Теплінського працювала над темою кандидатської дисертації «Історико-літературна концепція П. Д. Боборикіна».

Спеціалізувалася у сфері історії та теорії європейського натуралізму. Друкувалася у київському журналі «Зарубіжна література в навчальних закладах».

Сьогодні є доктором філологічних наук, професором кафедр державного управління та теорії і практики перекладу Івано-Франківського національного технічного ун-ту нафти і газу.

Олена Миколаївна КОТИК (30.X.1962). Родом з Івано-Франківська, з сім'ї службовців. 1984 закінчила російське відділення філологічного факультету ІФДП ім. В. С. Стефаника, здобувши кваліфікацію «учитель російської мови і літератури».

З 1986 у штаті ІФДП ім. В. С. Стефаника на посадах асистента кафедри практичного курсу російської мови, а з 1988 до 16 листопада 1992 на посаді асистента і лаборанта кафедри російської і зарубіжної літератури. Вела заняття з російської літератури XVIII ст.

Працювала над науковою темою «Проблеми традиции и новаторства в прозе Д. И. Фонвизина».

Галина Тарасівна ПЕНЬКОВА (24.X.1962). Родом з м. Богородчани Івано-Франківської обл., з сім'ї службовців. 1984 закінчила з відзнакою російське відділення філологічного факультету ІФДП ім. В. С. Стефаника, здобувши кваліфікацію «вчитель російської мови і літератури».

Після п'ятирічної роботи в Тисминецькій СШ Івано-Франківської обл., з 1989 до 1995 працювала в ІФДП ім. В. С. Стефаника на посаді асистента кафедри російської і зарубіжної літератури. Вела практичні заняття з російської літератури XIX ст., методики викладання російської літератури, керувала педагогічною і фольклорною практикою студентів російського відділення.

Сьогодні працює вчителем Івано-Франківської ЗОШ № 2.

* * *

Нетривалий час загальної непевності, викликаної інтенсивним розгортанням у тодішньому Радянському Союзі руйнівних для нього суспільно-політичних процесів, кафедра російської і зарубіжної літератури стала називатися *кафедрою літератур народів СРСР* (1990 – середина 1991). Після проголошення незалежної України, десь з другої половини 1991 і до 2005 року, вона вперше отримала назву *кафедра світової літератури*. 2005–2007 роки була *кафедрою світової літератури і французької мови*, а з 2007 року і до сьогодні має назву *кафедра світової літератури Інституту філології Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника*.

ЗА УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ДОБИ

1992 року з ініціативи професора М. В. Теплінського кафедру світової літератури очолив доктор філологічних наук, професор В. Г. Матвійшин. З цього моменту історія кафедри нероздільно пов'язана зі становленням Прикарпатського університету. У цей час колектив кафедри складають С. І. Коршунова, О. М. Цівкач, Л. М. Вашкевич, Л. Б. Волошина, Ю. І. Султанов, Л. В. Дербеньова, Г. Т. Пенькова, І. В. Козлик, І. В. Девдюк, Н. Я. Яцків, М. С. Медницька, О. В. Тереховська, Т. О. Ткачук. Асистентами-сумісниками працювали Г. І. Петросаняк, О. Я. Мариновська, Г. О. Островська.

Лаборантами кафедри в новітній період її існування були Л. М. Вашкевич, *Іванна Федорівна Лемко (Турчанська)**. З 2008 і по теперішній час на посаді старшого лаборанта кафедри працює А. Б. Мурейко.

**Володимир Григорович
МАТВІЙШИН
(23.VII.1935)**

Народився у Франції, з робітничої шахтарської сім'ї. 1959 закінчив факультет іноземних мов Львівського державного ун-ту ім. Ів. Франка, здобувши кваліфікацію «філолог, учитель французької мови середньої школи». Після цього працював перекладачем на VI Всесвітньому фестивалі молоді і студентів (Москва, Росія), радянської молодіжної делегації в Алжирі (1966), на Всесвітній виставці «Експо-67» (Монреаль, Канада), учителем в Станіславських США № 2, 12, 15 (1959–1961), викладав французьку мову в Івано-Франківському державному медичному ін-ті (1961–1971). 1964 закінчив заочні московські Центральні курси іноземних мов (англійська мова).

1971 у Раді Київського державного ун-ту ім. Т. Г. Шевченка захистив кандидатську дисертацію з зарубіжної літератури «Еміль Золя в перекладах і критиці на Україні (1875–1965)» (науковий керівник — кандидат філологічних наук, доцент О. А. Домбровський (син письменниці Марійки Підгірянки), офіційні опоненти — доктор філологічних наук, професор Т. К. Якимович, кандидат філологічних наук, доцент Ф. П. Погребенник).

З цього ж часу переходить на роботу в ІФДП ім. В. С. Стефаника, де працює старшим викладачем, доцентом і завідувачем кафедри іноземних мов, заступником декана, в. о. декана і деканом факультету іноземних мов. 1973 присвоєно вчене звання доцента. 1973 та 1981 стажувався з англійської мови в Кембріджському ун-ті (Великобританія), 1977 викладав російську мову в академії Філіпса (штат Нью-Гемпшир, США), 1983 стажувався з французької мови в Гренобльському ун-ті (Франція). 1991 без захисту докторської дисертації присвоєно вчене звання професора по кафедрі іноземних мов (курс французької мови).

1991 у Раді Київського державного ун-ту захистив докторську дисертацію з української літератури «Українсько-французькі літературні зв'язки XIX – початку XX століття (Переклади. Критичне сприйняття. Творче засвоєння)» (офіційні опоненти — доктор філологічних наук, професор Д. С. Наливайко, доктор філологічних наук П. П. Хропко, доктор філологічних наук Ф. П. Погребенник).

З 1992 і до сьогодні очолює кафедру світової літератури ПНУ ім. В. Стефаника. Читає курси з зарубіжної літератури XIX ст., з французького краєзнавства (французькою мовою), спецкурс з порівняльного літературознавства. Керує курсовими, дипломними, магістерськими і кандидатськими роботами. Має 13 захищених аспірантів, на поточний момент продовжує активну роботу з підготовки наукових кадрів. 1994

обраний академіком Академії наук вищої школи України (відділення літератури, мови та мистецтвознавства).

Член кандидатських спеціалізованих вчених рад з української мови і літератури при Львівському національному ун-ті ім. Ів. Франка (1994–2005) і з української літератури при ПНУ ім. В. Стефаника (з 2006, заступник голови ради).

Автор більше 150 наукових і науково-методичних робіт, серед яких монографії («Українсько-французькі літературні зв'язки XIX – початку XX ст.», 1989), книги, посібники, підручники, наукові, словниково-енциклопедичні й науково-методичні статті, рецензії тощо. Найновіша публікація — монографія «Український літературний європеїзм» (К.: Академія, 2009. — 264 с.).

Спеціалізується у сферах літературознавчої компаративістики, історії міжнародних зв'язків української літератури, теорії і практики перекладу, методики викладання зарубіжної літератури та сучасного вивчення французької мови у школі та вищих навчальних закладах. Друкувався у журналах «Радянське літературознавство», «Всесвіт», «Вітчизна», «Дніпро», «Ukraine» (усі – Київ), «Жовтень» (Львів), «Русская литература» (Ленінград, тепер – Санкт-Петербург, Росія), «Галичина» (Івано-Франківськ), наукових збірниках «Іноземна філологія» та «Питання літературознавства» (Львів), «Теорія і практика перекладу» (Київ), «Вісник Прикарпатського університету. Філологія» та «Слово: Прикарпатський вісник НТШ» (обидва – Івано-Франківськ), «Варшавські українознавчі зошити» (Варшава, Польща) й ін.

Голова (1995–2009) і член редколегії (з 2010) «Вісника Прикарпатського університету. Філологія», член редколегії фахового журналу «Зарубіжна література в школах України» (Київ), а також івано-франківських часописів «Обрії» та «Галичина».

2008 присвоєно звання «Почесний професор Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника».

(Лит.: Володимир Григорович Матвійшин: Показник публікацій / Упор. О. Б. Гуцуляк, І. В. Козлик. — Івано-Франківськ: ПоліграфЛюкс, 2002. — 36 с. — (Серія «Вчені Прикарпатського університету», вип. 1); Бібліографічний показник праць викладачів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (1992–2006): У 3 т. / Уклад. І. Шимків. — Івано-Франківськ, 2007. — Т. II. — С. 118–124)

Світлана Іванівна КОРШУНОВА (20.II.1951). Родом з Іркутської обл. (Росія), з сім'ї службовців. 1972 закінчила з відзнакою російське відділення філологічного факультету ІФДП ім. В. С. Стефаника, здобувши кваліфікацію «учитель російської мови і літератури середньої школи», після чого почала працювати у цьому ж навчальному закладі на кафедрі російської і зарубіжної літератури на посадах асистента, старшого викладача, доцента, заступником декана філологічного факультету. Вела заняття з виразного читання, російської літератури XIX ст., російської радянської літератури.

1978 закінчила аспірантуру при Київському державному педагогічному ін-ті ім. О. М. Горького. 1981 у Раді при Ін-ті літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР (Київ) захистила кандидатську дисертацію «К проблеме реализма в русской критике 70-х годов XIX века (Творчество Н. А. Некрасова в освещении журнала „Дело“)» (науковий керівник — кандидат філологічних наук, доцент Е. Г. Гайнцева; офіційні опоненти — доктор філологічних наук, професор А. Ф. Захаркін, кандидат філологічних наук Т. П. Маєвська).

1989 присвоєно вчене звання доцента. Сьогодні читає курси з античної літератури, російської літератури другої половини XIX – початку XX ст., спецкурс з новітньої російської прози. Керує курсовими, дипломними, магістерськими й аспірантськими роботами.

Спеціалізується у сферах історії російської літератури і літературної критики другої половини XIX ст., сучасної російської літератури, зарубіжної літератури в аспектах теорії та історії літератури. Друкувалася у журналах «Радянське літературознавство» та «Зарубіжна література в школах України» (Київ), «Жовтень» (Львів), в наукових збірниках «Вопросы русской литературы» (Львів), «Н. А. Некрасов и его время» (Калінінград, Росія), «Питання літературознавства» (Чернівці) й ін. Найновіша публікація — навчальний посібник «Антична література» (Івано-Франківськ: Видавець І. Я. Третяк, 2009. — 120 с.; у співавторстві з О. В. Тереховською).

(Лит.: Бібліографічний показник праць викладачів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (1992–2006): У 3 т. / Уклад. І. Шимків. — Івано-Франківськ, 2007. — Т. II. — С. 113–115)

Ольга Михайлівна ЦІВКАЧ (30.III.1948). Родом з м. Коломиї Івано-Франківської обл., з сім'ї службовців. 1972 закінчила з відзнакою російське відділення філологічного факультету ІФДП ім. В. С. Стефаника, здобувши кваліфікацію «учитель російської мови і літератури середньої школи». Працювала другим секретарем Надвірнянського РК ЛКСМУ, вчителем-вихователем Пнівської СШ Надвірнянського р-ну Івано-Франківської обл.

З 1974 у штаті ІФДП ім. В. С. Стефаника на посадах викладача-погодинника, лаборанта, старшого лаборанта, асистента, а з 1990 на посаді доцента кафедри російської і зарубіжної літератури. Читала курс з літератури російського зарубіжжя. Вела заняття з російської усної народної творчості, давньої російської літератури, російської літератури XVIII і першої половини XIX ст., російської радянської літератури. Керувала фольклорними практиками студентів.

1986 закінчила аспірантуру при Київському державному педагогічному ін-ті ім. О. М. Горького. 1989 у Раді при Ін-ті літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР (Київ) захистила кандидатську дисертацію з російської літератури «Гоголь-критик. Вопросы мастерства (1831–1836)» (науковий керівник — доктор філологічних наук, професор І. Я. Заславський, офіційні опоненти — доктор філологічних наук, професор В. А. Гусєв, кандидат філологічних наук, доцент Н. М. Жаркевич).

У 1992 присвоєно вчене звання доцента. Читає курси польської літератури (від давнини до сучасності), спецкурси з проблем перекладознавства, літературного краєзнавства, польської культури Галичини, проблем інтерсеміотики (література і кінематограф). Керує курсовими, дипломними, магістерськими й аспірантськими роботами,

Спеціалізується у сфері історії українсько-польських культурних зв'язків. Друкувалася в київських фахових журналах «Радянське літературознавство» та «Відродження», наукових збірниках «Етнос і культура» (Івано-Франківськ), «Филологические исследования» (Донецьк), в польських виданнях «Wiek Oświecenia», «Płaj. Almanach Karpacki», «Нова Польща», «Napis» (усі – Варшава), «Kraków — Lwów XIX–XX w.» (Краків), «Folio Librorum» (Лодзь), «Zeslaniec» (Вроцлав), «Galicyskie spotkania» (Каліш) та ін. Найновіша публікація — стаття «Helena Modrzejewska w Stanisławowie» (Galicyskie spotkania 2009 / Fundacja Dziedzictwo im. Chone Shmeruka. Instytut Badań Literackich PAN. — Zabrze 2010).

(Лит.: Бібліографічний покажчик праць викладачів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (1992–2006): У 3 т. / Уклад. І. Шимків. — Івано-Франківськ, 2007. — Т. II. — С. 143–147)

Людмила Миколаївна ВАШКЕВИЧ (09.VI.1945). Родом з Липецької обл. (Росія), з робітників. 1977 закінчила російське відділення філологічного факультету ІФДП ім. В. С. Стефаника, здобувши кваліфікацію «учитель російської мови і літератури».

Після нетривалої роботи вчителем Бринської ВШ Галицького р-ну Івано-Франківської обл. до 15 січня 2010 працювала в ІФДП ім. В. С. Стефаника на посадах штатного викладача-погодинника, асистента, лаборанта і старшого лаборанта кафедри. Вела практичні заняття з російської літератури XIX–XX ст., методики викладання літератури, виразного читання, світової літератури Середньовіччя та Відродження, вступу до літературознавства та літературного краєзнавства.

Людмила Борисівна ВОЛОШИНА (БЕЗГІНА) (25.VII.1937–14.VI.2002, Івано-Франківськ). Родом з Одеси, з сім'ї службовців. 1961 закінчила з відзнакою факультет іноземних мов Львівського державного ун-ту ім. Ів. Франка, здобувши кваліфікацію «філолог, учитель французької мови середньої школи».

Після нетривалої роботи вчителем французької мови в Івано-Франківській СШ № 14, 1963 як викладач французької мови прийшла на роботу в ІФДП ім. В. С. Стефаника, де до 1985 працювала на кафедрі іноземних мов на посадах старшого асистента (з 1963), старшого викладача (з 1967), в. о. доцента (з 1968), завідувачем кафедри (1970–1985).

У 1968 закінчила аспірантуру при Львівському державному ун-ті ім. Івана Франка, у Раді якого тоді ж захистила кандидатську дисертацію з літератур країн Західної Європи й Америки «Стиль Сент-Екзюпері» (науковий керівник — доктор філологічних наук, професор О. В. Чичерін; офіційні опоненти — доктор філологічних наук, професор Є. Г. Еткінд, кандидат філологічних наук, доцент О. Т. Гуля).

У 1972 присвоєно вчене звання доцента. 1985 перевелася на посаду доцента кафедри російської і зарубіжної літератури, де пропрацювала аж до виходу на пенсію 1 липня 1999. Читала курси з історії зарубіжної літератури (від Античності до XX ст.).

Спеціалізувалася у сфері французького реалізму, стилістики французької мови та методики викладання іноземних мов. Друкувалася у наукових виданнях «Радянське літературознавство» (Київ), «Іноземна філологія» (Львів), «Науково-методичний вісник» і «Джерела» (обидва – Івано-Франківськ).

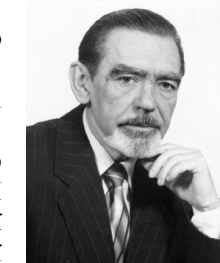
Юрій Ібрагімович СУЛТАНОВ (06.III.1948 – 04.V.2003, Івано-Франківськ, похований в м. Коломия Івано-Франківської області). Родом

з м. Коломиї Івано-Франківської обл., із службовців. 1970 закінчив російське відділення Азербайджанського педагогічного ін-ту мов ім. М. Ф. Ахундова (Баку), здобувши кваліфікацію «учитель російської мови і літератури в середній школі».

З 1970 на педагогічній роботі: звільнений секретар комсомольської організації і вчитель Коломийської СШ № 2 (1970–1973), заступник директора Коломийської заочної СШ (1973–1978), директор Новомарківської (нині Рунгорської) СШ Коломийського р-ну (1978–1980), завідувач методичним кабінетом Коломийського р-ну (1980), директор Коломийської СШ № 9 (1980–1983), викладач Коломийського педагогічного училища (1983–1986).

У 1986–1990 асистент кафедри російської і зарубіжної літератури ІФДП ім. В. С. Стефаника, 1991 старший викладач цієї ж кафедри, а з 1992 і до останніх днів життя доцент кафедри світової літератури ПУ.

1987 закінчив аспірантуру при кафедрі методики мови і літератури Київського державного педагогічного ін-ту ім. О. М. Горького (нині

Національний педагогічний ун-т ім. М. П. Драгоманова). 1989 у Раді Московського державного педагогічного ін-ту ім. В. І. Леніна захистив кандидатську дисертацію з методики викладання літератури «Изучение революционно-демократической критики как фактор литературного развития старшекласников» (науковий керівник — доктор філологічних наук, професор І. А. Луценко; офіційні опоненти — доктор педагогічних наук, професор Т. Ф. Курдюмова, кандидат педагогічних наук, доцент С. Н. Колокольцев).

Читав курси з методики викладання літератури, літератур Сходу. Керував курсовими, дипломними й аспірантськими роботами, дві з яких були захищені ще за його життя, а третя невдовзі по його смерті. Відповідав за організацію педагогічної практики студентів. 1992 присвоєно вчене звання доцента.

Спеціалізувався у сферах методології та теорії методики викладання літератури в школі, історії літератур Сходу. Автор і співавтор численних шкільних підручників та навчальних посібників з зарубіжної літератури, а також більше 60 наукових і науково-методичних студій, що друкувалися у провідних фахових виданнях, серед яких київські журнали «Русский язык и литература в средних учебных заведениях УССР», «Відродження», «Всесвітня література в середніх навчальних закладах України», «Зарубіжна література в навчальних закладах», «Гуманітарні науки», «Всесвітня література і культура в навчальних закладах України», івано-франківські видання «Джерела», «Вертикаль», «Галицько-буковинський хронограф», «Вісник Прикарпатського університету. Філологія» та ін.

З метою вшанування пам'яті видатного методиста та вивчення і популяризації його наукової спадщини кафедра світової літератури ПНУ ім. В. Стефаніка 2009 започаткувала науковий проект «Султанівські читання» (матеріали першої Всеукраїнської конференції, що проводилася в межах цього проекту, опубліковані у виданні: Викладання зарубіжної літератури: проблеми та досягнення. Султанівські читання: Зб. статей / Відпов. ред. В. Г. Матвішин. — Івано-Франківськ, 2010. — Вип. 1. — 156 с.).

(Лит.: Юрій Ібрагімович Султанов (1948–2003): Показчик публікацій / Упор. І. В. Козлик, О. Б. Гуцуляк, Л. Ю. Султанова. — Івано-Франківськ: Гостинець, 2004. — 57 с. — (Серія «Вчені Прикарпатського університету, вип. 5»); Бібліографічний показник праць викладачів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаніка (1992–2006): У 3 т. / Уклад. І. Шимків. — Івано-Франківськ, 2007. — Т. II. — С. 126–136)

Ігор Володимирович КОЗЛИК (04.XII.1961). Родом з Івано-Франківська, з сім'ї робітників. 1983 закінчив російське відділення філологічного факультету ІФДП ім. В. С. Стефаніка, здобувши кваліфікацію «учитель російської мови і літератури». 1983–1986 учитель Делівської СШ Тлумацького р-ну Івано-Франківської обл.

У 1990 достроково закінчив аспірантуру при Ін-ті літератури ім. Т. Шевченка АН УРСР (Київ), захистивши у Раді цього академічного закладу кандидатську дисертацію з російської літератури «Лирика Ф. И. Тютчева в контексте русской поэзии середины XIX века» (науковий керівник — член-кореспондент АН УРСР, доктор філологічних наук, професор Н. Є. Крутікова; офіційні опоненти — доктор філологічних наук, професор Л. Г. Фрізман, кандидат філологічних наук, доцент Н. М. Жаркевич).

У штаті ІФДП ім. В. С. Стефаніка з 1990 на посадах асистента кафедри російської і зарубіжної літератури, доцента (з 1992). 1993 присвоєно вчене звання доцента. З 2009 на посаді професора кафедри світової літератури ПНУ ім. В. Стефаніка. Читає курси з світової літератури Середньовіччя та Відродження, літератур Сходу, вступу до літературознавства, теорії літератури, психології літературної творчості, історії літературознавчих вчень, російської літератури ХХ і початку ХХІ ст., актуальних проблем вивчення філософської лірики, спецкурси з методологічних проблем сучасного літературознавства. Керує курсовими, дипломними, магістерськими та кандидатськими роботами.

2008 у спеціалізованій вченій раді Ін-ту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАНУ (Київ) захистив докторську дисертацію з теорії літератури «Філософська лірика: диференціація видів і жанрова інтеграція» (науковий консультант — доктор філологічних наук, член-кореспондент НАНУ Г. М. Сивокінь; офіційні опоненти — доктор філологічних наук, професор Н. В. Костенко, доктор філологічних наук Т. П. Руда, доктор філологічних наук Е. М. Свенцицька).

Член кандидатських спеціалізованих вчених рад з порівняльного літературознавства та теорії літератури при Тернопільському національному педагогічному ун-ті ім. В. Гнатюка (з 2010) і з української літератури при ПНУ ім. В. Стефаніка (з 2010).

Спеціалізується у сферах методології сучасного літературознавства, теорії літератури, жанрової природи філософської лірики, історії російської поезії ХІХ ст. та проблем методики викладання літературознавчих дисциплін у вищих навчальних закладах.

Автор монографій «В поэтическом мире Ф. И. Тютчева» (1997) та «Теоретичне вивчення філософської лірики і актуальні проблеми сучасного літературознавства» (2007), навчальних посібників, у тому числі «Вступ до історії західноєвропейської літератури середньовічної цивілізації. Історико-культурний макроетап рефлексивного традиціоналізму. Доба Середньовіччя та епоха Відродження» (2003), а також більше 100 наукових студій, що друкувалися в провідних наукових фахових виданнях України («Слово і

Час», «Зарубіжна література в школах України», «Collegium», «Вісник Прикарпатського університету. Філологія», «Питання літературознавства», «Русская литература. Исследования», «Записки Наукового товариства імені Шевченка», «Всесвітня література в середніх навчальних закладах України», «Наукові записки НаУКМА. Філологічні науки» й ін.), Росії (санкт-петербурзькому академічному журналі «Русская литература», московському журналі «Новое литературное обозрение», в науковому збірнику «Вестник Томского государственного университета. Филология» й ін.), Польщі (ольштинському науковому збірнику «Acta Polono-Ruthenica», жешівському науковому збірнику «История и современность в русской литературе» й ін.). Найновіша публікація — навчальний посібник «Методологічні аспекти теорії літературного стилю О. В. Чичеріна (Repetitorium до теми)» (Івано-Франківськ: Симфонія форте, 2010. — 44 с.).

Член редколегії фахових журналів «Зарубіжна література в школах України», „Історія. Філософія. Релігієзнавство” (обидва – Київ), «Вісника Прикарпатського університету. Філологія (літературознавство)» та «Слово: Прикарпатський вісник НТШ» (обидва – Івано-Франківськ), наукового збірника «Методологічні проблеми гуманітарних досліджень: Матеріали VII міжнародного теоретичного семінару в межах постійно діючого симпозиуму „Об’єкт і суб’єкт гуманітарного пізнання» (Кам’янець-Подільський національний ун-т ім. Ів. Огієнка, 2009) й ін.

(Лит.: www.kozlykigor.narod.ru ; Ігор Володимирович Козлик: Показчик публікацій / Упор. О. Б. Гуцуляк. — Івано-Франківськ: ПоліграфЛюкс, 2002. — 31 с. — (Серія «Вчені Прикарпатського університету», вип. 3); Бібліографічний показчик праць викладачів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (1992–2006): У 3 т. / Уклад. І. Шимків. — Івано-Франківськ, 2007. — Т. II. — С. 106–113.)

Іванна Василівна ДЕВДЮК (14.VI.1962). Родом з Косівщини, з службовців. 1984 закінчила англійське відділення факультету іноземних мов Чернівецького державного ун-ту ім. Юрія Федьковича, здобувши кваліфікацію «Філолог. Викладач. Перекладач», після чого працювала вчителем Старожадівської ВШ Старожадівського р-ну Чернівецької обл.

З 1986 працює у штаті ІФДП ім. В. С. Стефаника на посадах лаборанта, старшого лаборанта і викладача-погодинника кафедри англійської мови, старшого лаборанта кафедри іноземних мов, асистента кафедри англійської філології, асистента і доцента (з 2001) кафедри світової літератури.

1997 закінчила аспірантуру при кафедрі світової літератури ПУ. 1999 у Раді Ін-ту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАНУ захистила кандидатську дисертацію з порівняльного літературознавства «Англійська література у творчій діяльності Пантелеймона Куліша (Переклади. Критичне сприйняття. Творче засвоєння)» (науковий керівник — доктор філологічних наук,

професор В. Г. Матвіїшин; офіційні опоненти — член-кореспондент НАНУ, доктор філологічних наук, професор Д. С. Наливайко, кандидат філологічних наук, професор Н. М. Гаєвська).

2005 присвоєно вчене звання доцента. Читає курси з світової літератури XVII–XVIII та XX ст., англійської літератури (від давнини до сучасності), спецкурс з літературознавчої компаративістики. Керує курсовими, дипломними, магістерськими і кандидатськими роботами.

Спеціалізується у сферах порівняльного літературознавства й англійської літератури. Друкувалася у фахових журналах «Зарубіжна література в навчальних закладах» та «Дивослово» (Київ), «Вісник Прикарпатського університету. Філологія» та «Обрії» (Івано-Франківськ), «Волинь філологічна: текст і контекст» (Луцьк) та ін. Найновіша публікація — навчальний посібник англійською мовою «English literature» (Івано-Франківськ: Симфонія форте, 2009. — 140 с.).

(Лит.: Бібліографічний показчик праць викладачів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (1992–2006): У 3 т. / Уклад. І. Шимків. — Івано-Франківськ, 2007. — Т. II. — С. 105–106)

Наталія Яремівна ЯЦКІВ (06.IV.1968). Родом з м. Тлумача Івано-Франківської обл., з сім’ї службовців. 1990 закінчила факультет іноземних мов Дрогобицького державного педагогічного ін-ту ім. І. Франка, здобувши кваліфікацію «учитель французької і німецької мов». Після цього працювала вчителем Живачівської неповної СШ Тлумачького р-ну, вихователем Тлумачької неповної СШ-інтернату Івано-Франківської обл.

1999 закінчила аспірантуру при кафедрі світової літератури ПУ, після чого працює на цій кафедрі на посадах асистента, старшого викладача, а з 2003 на посаді доцента.

2000 у спеціалізованій вченій раді при Ін-ті літератури ім. Т. Г. Шевченка НАНУ (Київ) захистила кандидатську дисертацію з порівняльного літературознавства «Творчість Василя Стефаника у контексті українсько-французьких літературних взаємин кінця XIX – початку XX століття (проблеми відтворення стилю новеліста)» (науковий керівник — доктор філологічних наук, професор В. Г. Матвіїшин; офіційні опоненти — член-кореспондент НАНУ, доктор філологічних наук, професор Д. С. Наливайко, кандидат філологічних наук, професор М. Й. Шалата).

2005 присвоєно вчене звання доцента. Читає курси з світової літератури Середньовіччя і Відродження, зарубіжної літератури кінця XIX – початку XX ст. Керує курсовими, дипломними, магістерськими і кандидатськими роботами. Має одного захищеного аспіранта.

Спеціалізується у сфері порівняльного літературознавства, французької літератури, зарубіжної літератури кінця XIX – початку XX ст. Друкувалася у

київських журналах «Зарубіжна література в школах України» та «Всесвіт», у наукових збірниках «Вісник Прикарпатського університету. Філологія» (Івано-Франківськ), «Нова філологія» (Запоріжжя), «Волинь філологічна» (Луцьк) та ін.

Сьогодні є завідувачем кафедри французької філології та заступником декана Факультету іноземних мов ПНУ ім. В. Стефаніка.

(Лит.: Бібліографічний покажчик праць викладачів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаніка (1992–2006): У 3 т. / Уклад. І. Шимків. — Івано-Франківськ, 2007. — Т. II. — С. 147–149)

Галина Іванівна ПЕТРОСАНЯК (15.XI.1969). Родом з Верховинського р-ну Івано-Франківської обл., з селянської сім'ї. 1992 закінчила російсько-німецьке відділення філологічного факультету ІФДП ім. В. С. Стефаніка, здобувши кваліфікацію «учитель російської мови та літератури і німецької мови». 1994–1996 асистент-сумісник кафедри світової літератури. Вела заняття з античної літератури. Під керівництвом професора В. Г. Матвіїшина працювала над науковою темою «Поетика художньої прози Йозефа Рота».

На даний час є відомою українською поеткою, кандидатом філологічних наук, працює на посаді доцента кафедри української та іноземних мов Прикарпатського юридичного ін-ту Львівського державного ун-ту внутрішніх справ.

Оксана Яківна МАРИНОВСЬКА (30.VI.1966). Родом з м. Рогатина Івано-Франківської обл., з робітничої сім'ї. 1995 закінчила російське відділення філологічного факультету ПУ, здобувши кваліфікацію «учитель російської мови і літератури».

Під керівництвом Ю. І. Султанова написала і 1997 у Раді при Ін-ті педагогіки АПНУ (Київ) захистила кандидатську дисертацію з методики навчання зарубіжної літератури «Методика роботи над системою ключових епізодів епічного твору на уроках зарубіжної літератури (10 клас)» (опоненти — доктор філологічних наук, професор О. С. Чирков, кандидат педагогічних наук Л. А. Сімакова).

1995 та 1999 асистент-сумісник кафедри світової літератури ПУ. Вела заняття з російської літератури ХХ ст., літератури Сходу, античної літератури, світової літератури Середньовіччя і Відродження, методики викладання літератури.

Друкувалася у фахових виданнях «Зарубіжна література в навчальних закладах», «Всесвітня література в середніх навчальних закладах України» (обидва – Київ), «Джерела» (Івано-Франківськ). Автор методичних посібників для вчителів «Методичні аспекти вивчення роману Стендаля „Червоне і чорне” в шкільному курсі „Зарубіжна література”» (Івано-

Франківськ, 1995. — 36 с.) та «Методика роботи над системою ключових епізодів у процесі вивчення епічного твору (на матеріалі роману І. С. Тургенева „Батьки і діти”» (Івано-Франківськ, 1996. — 90 с.).

На даний час є доцентом і завідувачем кафедри менеджменту та освітніх інновацій Івано-Франківського обласного ін-ту післядипломної педагогічної освіти.

Галина Олександрівна ОСТРОВСЬКА (20.VIII.1967). Родом з м. Івано-Франківська, з сім'ї службовців. 1991 закінчила з відзнакою російське відділення філологічного факультету ІФДП ім. В. С. Стефаніка, здобувши кваліфікацію «учитель російської мови і літератури». Після цього працювала вчителем Воронської ЗОШ Коломийського р-ну Івано-Франківської обл., Івано-Франківської вечірньої школи № 1, викладачем Івано-Франківського комерційного технікуму.

2004 у Раді при Ін-ті педагогіки АПНУ (Київ) захистила кандидатську дисертацію з теорії і методики навчання (зарубіжна література) «Методика вивчення епічного твору параболічного типу в шкільному курсі зарубіжної літератури (11 клас)» (науковий керівник — кандидат педагогічних наук, доцент Ю. І. Султанов; опоненти — доктор філологічних наук, професор Г. В. Самойленко, кандидат педагогічних наук, доцент Ж. В. Клименко).

З 2003 до 2005 асистент-сумісник кафедри світової літератури ПНУ ім. В. Стефаніка. Вела заняття з методики викладання літератури, дитячої літератури, зарубіжної літератури ХІХ ст., спецкурс з методики вивчення епічного твору параболічного типу.

Друкувалася у фахових журналах «Всесвітня література в середніх навчальних закладах України» та «Зарубіжна література в навчальних закладах» (обидва – Київ).

На даний час є доцентом кафедри теорії та методики гуманітарної освіти Івано-Франківського обласного ін-ту післядипломної педагогічної освіти.

Алла Михайлівна МАРТИНЕЦЬ (01.V.1964). Родом із Закарпаття, з інтелігенції. 1985 закінчила з відзнакою російське відділення філологічного факультету ІФДП ім. В. С. Стефаніка, після чого працювала вчителем Кошелівської СШ та Хустської вечірньої школи Хустського р-ну Закарпатської обл., асистентом кафедри російської мови ІФДП ім. В. С. Стефаніка, викладачем, старшим викладачем і доцентом Івано-Франківського ін-ту післядипломної педагогічної освіти.

1997 у спеціалізованій вченій раді Ін-ту педагогіки АПНУ (Київ) захистила кандидатську дисертацію з методики вивчення зарубіжної літератури «Формування поняття „національний образ-персонаж” в учнів середніх класів на уроках зарубіжної літератури» (науковий керівник —

кандидат педагогічних наук, доцент Л. Ф. Мірошніченко; офіційні опоненти — доктор філологічних наук, професор Ю. Л. Булаховська, кандидат педагогічних наук, доцент А. В. Градовський).

2003 присвоєно вчене звання доцента. З 28 серпня 2004 доцент кафедри світової літератури ПНУ ім. В. Стефаника. Читає курси з методики викладання літератури (польської, російської, зарубіжної), із зарубіжної літератури XVII–XVIII ст., російської дитячої і юнацької літератури, зарубіжної дитячої літератури. Керує курсовими, дипломними і магістерськими роботами. Відповідальна за організацію педагогічної практики студентів.

Спеціалізується у сфері методик викладання літератури у школі і вищих навчальних закладах. Друкувалася в київських журналах «Зарубіжна література в школах України» та «Русская словесность». Найновіша публікація — методичний посібник «Викладання зарубіжної літератури» (Івано-Франківськ, 2010. — 104 с.).

Член редколегії фахового журналу «Зарубіжна література в школах України» (Київ).

(Лит.: Бібліографічний покажчик праць викладачів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (1992–2006): У 3 т. / Уклад. І. Шимків. — Івано-Франківськ, 2007. — Т. II. — С. 115–118)

Мирслава Степанівна МЕДИЦЬКА (21.XII.1978 – 14.II.2010, Івано-Франківськ, похована в с. Драгомирчани Тисменицького р-ну Івано-Франківської обл.). Родом з Івано-Франківська, з сім'ї науковців-гуманітаріїв: батько — Степан Іванович Хороб, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української літератури і директор Ін-ту філології ПНУ ім. В. Стефаника; мати — Марта Богданівна Хороб, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури цього ж вищого навчального закладу.

2001 закінчила з відзнакою відділення польської мови і літератури філологічного факультету ПУ, (захистила на «відмінно» магістерську роботу «Творчість Станіслава Виспянського: художнє мислення і образи»), здобувши кваліфікацію «філолог, викладач польської мови та літератури, української мови та літератури».

Після закінчення аспірантури при кафедрі світової літератури ПНУ ім. В. Стефаника 2005 захистила в спеціалізованій раді Тернопільського національного педагогічного ун-ту ім. В. Гнатюка кандидатську дисертацію з порівняльного літературознавства «Творчість Станіслава Виспянського та українська література кінця XIX – початку XX століття: рецепція і типологія» (науковий керівник — доктор філологічних наук, професор

В. Г. Матвіїшин; офіційні опоненти — доктор філологічних наук, професор Р. П. Радишевський, кандидат філологічних наук С. К. Нахлік).

Перебувала на фахових студіях і стажуванні в Польщі (Жешув, Варшава, Краків). 2001–2002 працювала викладачем зарубіжної літератури Івано-Франківського комерційного технікуму.

2005 прийнята у штат викладачів ПНУ ім. В. Стефаника, де займала посади асистента кафедри світової літератури і французької мови, а з 2007 доцента кафедри світової літератури. Читала курси з польської літератури Середньовіччя і Відродження, Бароко і Просвітництва, періоду Молодої Музи – міжвоєнного двадцятиліття, світової літератури XX ст., спецкурси «Українсько-польські літературно-театральні зв'язки» та з літературної компаративістики. Керувала курсовими, дипломними і магістерськими роботами.

Спеціалізувалася у сфері літературознавчої компаративістики та полоністики. Автор монографії «Творчість Станіслава Виспянського та українська література кінця XIX – початку XX століття: рецепція і типологія» (Івано-Франківськ: Видавець І. Я. Третяк, 2008. — 316 с.) і наукових статей, що друкувалися у фахових виданнях України («Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Літературознавство. Мовознавство. Фольклористика», «Київські полоністичні студії», «Зарубіжна література в школах України», «Вісник Прикарпатського університету. Філологія», «Українознавчі студії» й ін.) і Польщі («Galicyskie spotkania», «Warszawskie zeszyty Ukrainoznawcze» й ін.).

Останні (посмертні) публікації — статті: «Національні коди в авангардистській творчості Бруно Шульца» (Викладання зарубіжної літератури: проблеми та досягнення. Султанівські читання: Зб. статей / Відпов. ред. В. Г. Матвіїшин. — Івано-Франківськ, 2010. — Вип. 1. — С. 92–96); «Художня парадигма маски: літературний контекст Заходу і Сходу (на матеріалі прози Л. Піранделло, Г. Гессе, В. Гомбровича, Юкіо Місіми, Г. Тютюнника)» (Зарубіжна література в школах України. — 2010. — № 4. — С. 2–9).

(Лит.: Бібліографічний покажчик праць викладачів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (1992–2006): У 3 т. / Уклад. І. Шимків. — Івано-Франківськ, 2007. — Т. II. — С. 124–125); Хмелюк М. Станіслав Виспянський у компаративістичних вимірах української дослідниці // Слово: Прикарпатський вісник НТШ. — Івано-Франківськ, 2008. — Вип. 2(2). — С. 276–281)

Олена Володимирівна ТЕРЕХОВСЬКА (05.IV.1976). Родом з Львівщини, з сім'ї військовослужбовця. 1998 закінчила російське відділення філологічного факультету ПУ, здобувши кваліфікацію «філолог, викладач російської мови та літератури», після чого працювала керівником літературної студії та методистом Івано-Франківського центру естетичного виховання (1998–2005).

З 2005 у штаті викладачів ПНУ ім. В. С. Стефаника, спочатку як асистент кафедри світової літератури і французької мови, а з 2007 на посаді доцента кафедри світової літератури. Читає курси з російського фольклору, історії російської літератури XVIII і першої половини XIX ст., веде заняття з античної літератури та світової літератури Середньовіччя та Відродження. Керує курсовими, дипломними і магістерськими роботами.

2004 у спеціалізованій вченій раді Таврійського національного ун-ту ім. В. І. Вернадського (Сімферополь) захистила кандидатську дисертацію з російської літератури «В. К. Кюхельбекер – літературний критик (Ідеї. Жанри. Стель)» (науковий керівник — кандидат філологічних наук, доцент Л. І. Полякова; офіційні опоненти — доктор філологічних наук, професор О. Л. Калашнікова, доктор філологічних наук, професор О. М. Ніколенко).

Спеціалізується у сфері історії російської літератури і літературної критики першої половини XIX ст. (творчість О. С. Пушкіна, М. В. Гоголя, В. К. Кюхельбекера, О. О. Бестужева-Марлінського, О. Сомова, К. Ф. Рилєєва). Друкувалася у журналі «Зарубіжна література в школах України» (Київ), у «Наукових записках Харківського національного педагогічного університету ім. Г. С. Сковороди». Найновіша публікація — навчальний посібник «Антична література» (Івано-Франківськ: Видавець І. Я. Третяк, 2009. — 120 с.; у співавторстві з С. І. Коршуною).

Тамара Олексіївна ТКАЧУК (08.IV.1977). Родом з Івано-Франківська, з робітничої сім'ї. 1999 закінчила з відзнакою польське відділення філологічного факультету ПУ, здобувши кваліфікацію «філолог, викладач польської мови та літератури, української мови та літератури», 2001 курс «Польська традиція і культура з елементами танцю» (Люблін, Польща), 2002 курси «Організація і керівництво освітою» (Жешув, Польща), 2003 аспірантуру при кафедрі світової літератури ПНУ ім. В. Стефаника, 2005 курс «Ідеологія, права людини і проблеми взаєморозуміння» (Варшава, Польща). 2003–2005 методист польської мови Управління освіти і науки Івано-Франківського міськвиконкому.

З 2006 асистент кафедри світової літератури ПНУ ім. В. Стефаника. Читає курс польської літератури Середньовіччя і Відродження, спецкурс з українсько-польських літературних зв'язків, веде заняття з зарубіжної літератури XVII, XVIII і XIX ст., з англійської літератури XVII–XVIII ст., з сучасної англійської літератури.

Під керівництвом професора В. Г. Матвіїшина завершує кандидатську студію «С. Пшибишевський і українська література кінця XIX – початку XX ст.: рецепція і типологія».

Спеціалізується у сфері проблеми синтезу мистецтв в літературно-художній творчості. Друкувалася у виданнях «Вісник Прикарпатського університету. Філологія» (Івано-Франківськ), «Українознавчі студії» (Івано-Франківськ), «Питання літературознавства» (Чернівці) й ін. Найновіша публікація — стаття «Експлікація містичних образів і мотивів у творчості М. Гоголя та С. Пшибишевського» (Вісник Прикарпатського університету. Філологія (літературознавство). — Івано-Франківськ, 2010. — Вип. 24–25. — С. 237–245).

Анна Борисівна МУРЕЙКО (18.III.1980). Родом із Челябінська (Росія), з сім'ї військовослужбовця. 2002 закінчила з відзнакою російське відділення філологічного факультету ПУ, здобувши кваліфікацію «філолог, викладач російської мови та літератури», 2006 аспірантуру при кафедрі світової літератури ПНУ ім. В. Стефаника.

З 2008 і по теперішній час займає посаду старшого лаборанта кафедри світової літератури ПНУ ім. В. Стефаника. Веде заняття з античної літератури, зарубіжної літератури XIX ст., літератури Сходу, російської літератури XX ст.

Під керівництвом професора В. Г. Матвіїшина працює над науковою темою «Психологічна новелістика Проспера Меріме та Михайла Коцюбинського: поетика, типологія». Друкувалася в наукових збірниках «Вісник Прикарпатського університету. Філологія», «Наукові записки. Серія: Літературознавство» (Тернопіль), «Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства» (Ужгород) та ін.

* * *

Сьогодні кафедра світової літератури — це потужний у навчальному й науковому відношенні підрозділ Інституту філології Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, перед яким відкрита велика перспектива освітньої, наукової та загалом культуротворчої діяльності на благо української нації і незалежної української держави.

Додаток

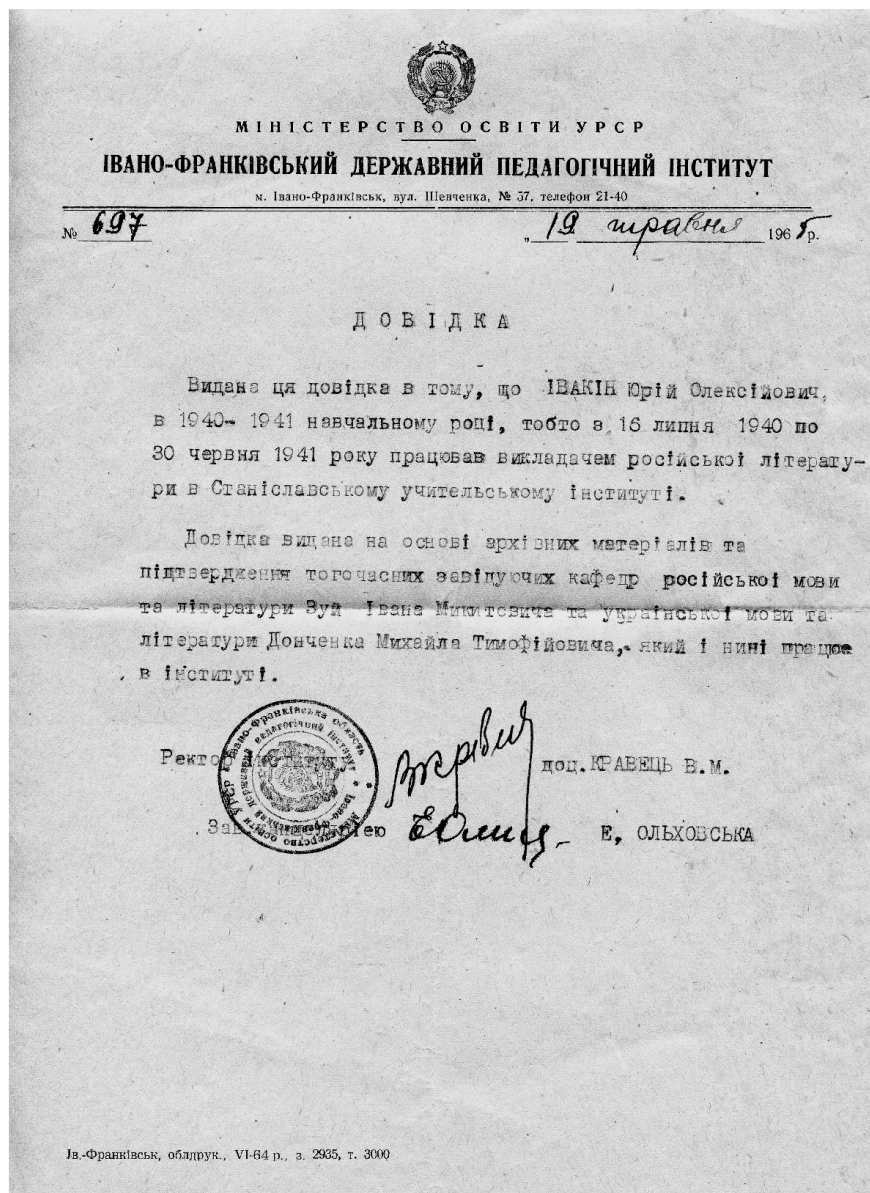
ІСТОРІЯ КАФЕДРИ
СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ
В ФОТОДОКУМЕНТАХ

Іван Зуй. Станіслав, 1940 р.

Іван Зуй. 7 червня 1945 р.

Справа наліво: сидять – Юрій Івакін, Ю. С. Асеев (у майбутньому доктор архітектури, лауреат Державної премії України, знавець давньоруської архітектури); стоять – Павло Вінтман (загинув ≈ 1943 р.) та Борис Фрідман (загинув на радянсько-фінській війні 1939–1940 рр.). Київ, початок 1940-го р.

Галина Гасснер
Станіслав, 1940 р.

Юрій Івакін
Станіслав, 1941 р.

*Зліва направо: на передньому плані – працівники СДУІ
Леонід Насонов (загинув на війні 1941–1945 рр.) та Уляна Кузьменко,
на задньому плані – Галина Гасснер та Юрій Івакін.
Станіславський парк, 1941 р.*

*Зліва направо: Юрій Івакін, Уляна Кузьменко, Галина Гасснер
та Леонід Насонов. Станіславський парк, 1941 р.*

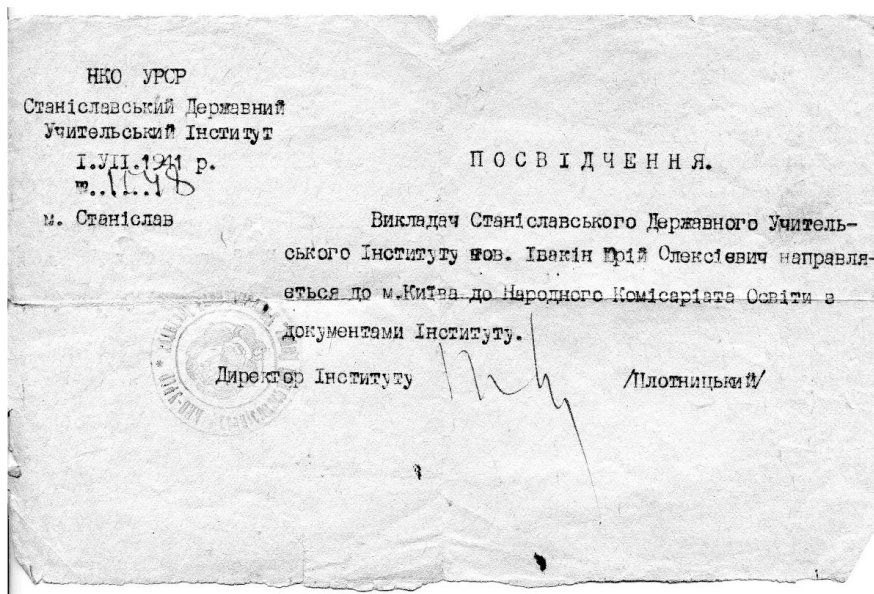
*Зліва направо: Юрій Івакін, Уляна Кузьменко
та Галина Гасснер. Станіслав, 1941 р.*

*Юрій Івакін
Станіслав, 1941 р.*

*Юрій Івакін
Горький, 1945 р.*

*Зліва направо: Іван Зуй та Михайло Донченко
Станіслав, 1947–1948 рр.*

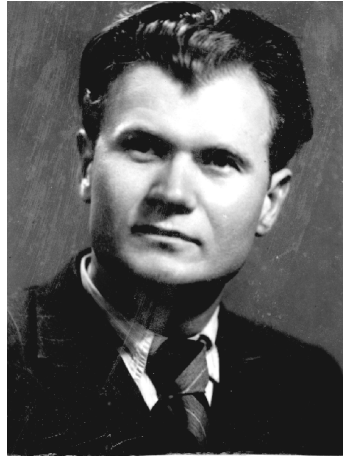
*Микола Войтко
Початок 1950-х рр.*

*Іван Бородін
Кінець 1940-х – початок
1950-х рр.*

*Ольга Райковська
Кінець 1940-х – початок
1950-х рр.*

*Григорій Мазецький
1950-ті рр.*

*Іван Бородин
Середина 1950-х рр.*

*Григорій Мазецький
1960-ті рр.*

*Зліва направо: верхній ряд – Василь Верещака, Олександр Шляхов,
Лідія Кочубєсва, Іван Бородин, Григорій Мазецький, Олександр
Лисенко, Павло Нісонський; нижній ряд – Євгенія Александрова,
Ольга Райковська, Елеонора Лисенко, Тамара Величко,
Віра Суханова, Любов Кіліченко, Віра Ткачук.
Івано-Франківськ, початок 1970-х рр.*

*Людмила Волошина
1962 р.*

*Володимир Матвійшин
1960-ті рр.*

*Марко Теплінський
Початок 1970-х рр.*

*Світлана Коршунова
1972 р.*

*Зліва направо: Президент
Франції Шарль де Голль та
Володимир Матвійшин.
Монреаль (Канада), липень 1967 р.*

*Марко Теплінський
Перша половина 1960-х рр.*

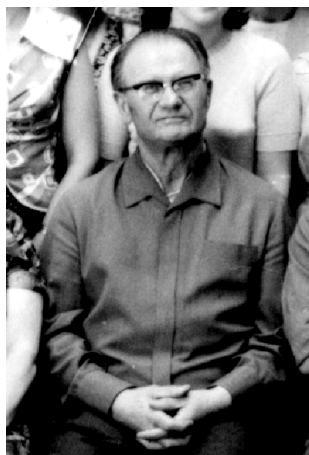
*Ольга Цівкач
Кінець 1960-х рр.*

*Неллі Сурніна
1976 р.*

*Людмила Вашкевич
1978 р.*

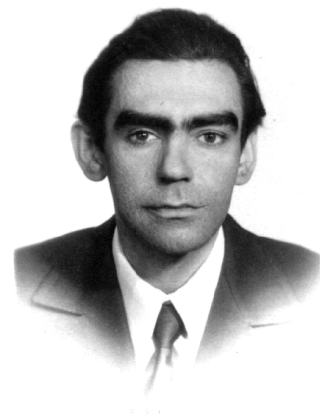
*Григорій Мазецький
Початок 1980-х рр.*

*Зліва направо: Герасим Павліков та Микола Лесюк
Івано-Франківськ, 1 травня 1985 р.*

*Зліва направо: Юрій Іванов, Марко Теплінський,
Ольга Райковська. Івано-Франківськ, вересень 1979 р.*

*Юрій Султанов
Коломия,
перша половина 1980-х рр.*

*Ольга Цівкач і Неллі Сурніна
Карабіха, 9 липня 1988 р.*

Юрій Султанов (другий справа), Ігор Козлик (перший справа) та ленінградський режисер-кінодокументаліст, лауреат премії Спілки журналістів СРСР за цикл передач «Контрольна для дорослих» Ігор Шадхан (перший зліва). Коломия, кінець 1980-х рр.

Зліва направо: сидять – Ольга Цівкач, Людмила Волошина, Світлана Коришуніна, Людмила Вашкевич; стоять – Володимир Матвіїшин, Юрій Султанов, Марко Теплінський, Ігор Козлик. Івано-Франківськ, середина 1999 р.

Зліва направо: Юрій Султанов, Володимир Матвіїшин, Марко Теплінський та, Ігор Козлик. 31 травня 1996 р.

Кабінет методики літератури імені Юрія Султанова. 2010 р.

*Марко Теплінський і Світлана Коришунова.
Івано-Франківськ, 2004–2005 рр.*

*Ольга Цівкач та Іванна Девдюк з професорами
Варшавського університету Ядвігою Захарською (друга зліва)
та Марією Ольшевською. Івано-Франківськ, 2007 р.*

*Світлана Коришунова і професор Гарвардського ун-ту (США)
Григорій Грабович. Львів, 2005 р.*

*Зліва направо: Олена Тереховська й Іванна Девдюк.
Івано-Франківськ, 2007 р.*

Зліва направо: Ярослав Мельник, Світлана Коришнова, Володимир Матвійшин (сидить), Наталія Тарасенко, Олена Пелехата, Олена Тереховська та Наталія Яцків. Івано-Франківськ, 2007 р.

Зліва направо: Алла Мартинець, Світлана Коришнова та Марко Теплінський. Івано-Франківськ, 6 вересня 2007 р.

Зліва направо: Ігор Козлик, Людмила Вашкевич, консул-радник Генерального консульства Росії у Львові Аврам Вранчану, Тамара Ткачук, Володимир Матвійшин, Алла Мартинець, Марко Теплінський, Світлана Коришнова, Олена Тереховська Івано-Франківськ, 13 квітня 2007 р.

*Зліва направо: Олена Тереховська, Наталія Яцків, Іванна Девдюк,
Мирослава Медицька, Мирослава Мучка (аспірантка)
Світлана Коришунова, Ганна Мурейко й Алла Мартинець.
Івано-Франківськ, 29 грудня 2009 р.*

*Мирослава Медицька
Івано-Франківськ, 2001 р.*

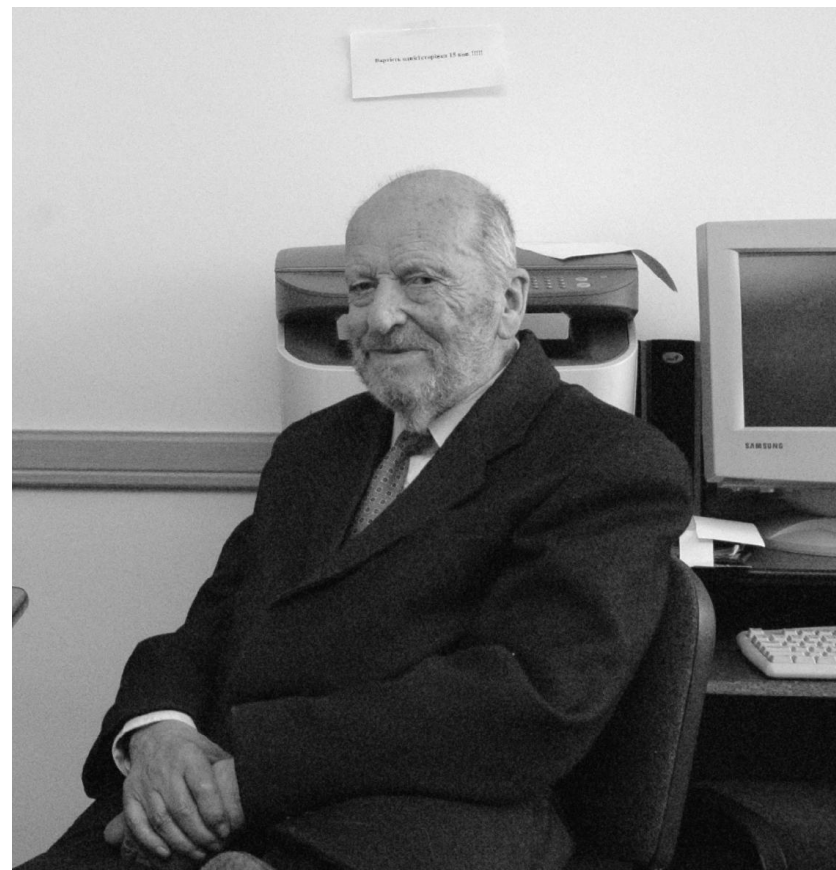
*Мирослава Медицька
Карпати, 2008 р.*

21 травня 2010 р.

*Володимир Матвіїшин і Марко Теплінський
Івано-Франківськ, 21 травня 2010 р.*

*Марко Теплінський
Івано-Франківськ, 21 травня 2010 р.*

*Володимир Матвійшин
Івано-Франківськ, 21 травня 2010 р.*

Наукове видання

Ігор Володимирович Козлик

ІСТОРІЯ МОЄЇ КАФЕДРИ (1940–2010)

*Друкується за ухвалою Вченої ради Інституту філології
Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника
(протокол № 7 від 29 квітня 2010 року)*

Літературний редактор	Н. Я. Тишківська
Технічний редактор	Т. О. Ткачук
Анотація англійською	Е. Є. Мінцис
Оригінал-макет	Р. І. Костинюк
Ідея обкладинки	І. В. Козлик
Оригінал-макет обкладинки	Р. І. Костинюк

Підписано до друку 07.06.2010. Формат 60x84/16. Папір офсетний. Гарнітура „Times New Roman”. Ум. друк.
арк. 2,67. Тираж 150.

Видавець І. Я. Третяк: 76010, Івано-Франківськ, вул. Короля Данила, 14^б/45